Do Võ Phi Hùng Cựu HS Petrus Ký (67-74) tặng Huỳnh Chiếu Đẳng chủ Kho Sách Xưa Quán Ven Đường

NHẬT BÁO NGHỊ LUẬN CHANH TRỊ KINH TẾ XÃ HỘI VĂN HÓA

Tự Do

TIẾNG NÓI CỦA NGƯỜI VIỆT TỰ DO

Chủ nhiệm : KIỀU-VĂN-LÂN

Báo-quán : 25-27-29, Võ-Tánh — Saigon — Hộp thư số 653 — Điện thoại tự động 25.521

Năm thứ Chín.—Số 1.577 Thứ Sáu 22-6-62 (21 th. 5 (âm) Nhâm-Dần) Giá 2 đ.

ĐỌC TRONG SỐ NÀY :

- 2 điều khó khăn có thể làm tan vỡ Chánh phủ Liên Hiệp trung lập của ông Hoàng Souvanna Phouma : khó thể có một sự thoả hiệp !
- Hải quân V.N. có thêm 1 hải vận hạm.-Đã tìm thấy chiếc phi cơ bị rơi ở Quảng Nam.- Định rõ quyền ưu tiên chuyên chở của thương thuyền V.N.
- Phái đoàn Cố vấn Michigan sắp từ giã Việt Nam vì hết nhiệm kỳ

THANH NIÊN 17 tuổi phải đi quân dịch ở NGA

(AP) 19-6.— Hôm thứ ba, Nga sô loan báo sụt tuổi thanh niên quân dịch từ 18 xuống 17. Tin này được công bố trong Công báo của Hội đồng Sô viết Tối cao hôm 1-6. Như vậy, 16 tuổi đã phải đi tòng ngũ.

PHỐ T LỆNH Quân lực Nga từ trần

(REUTER) 19-6. — Đại tướng Alexei Antonov, phó tổng tư lịnh quân đội Nga và chỉ huy lực lượng cộng sản thuộc khối Varsovie, đã từ trần hôm thứ hai 19 tháng sáu.

TẠI BIÊN HOÀ

Lễ gắn huy chương cho các chiến sĩ chiến đoàn 8 của Sư đoàn 5

SAIGON (VTX).— Chiều hôm 20-6, trong một buổi lễ tổ chức trong thề tại Vận động trường Biên Hòa, Thiếu tướng Lê văn Nghiêm, Tư lệnh Quân đoàn III kiêm Tư lệnh vùng Chiến thuật III đã nhân danh Tổng Thống gắn anh dũng bội tinh cho vị Trung đoàn trưởng, những người đã chỉ huy Chiến đoàn 8 của Sư đoàn 5 trong cuộc hành quân tại Chiến khu Đ ngày 10 tháng 6 vừa qua.

Trong cuộc hành quân này, Chiến đoàn 8, bằng phương tiện trực thăng vận, đã vào nội địa địch và đã phá tan cơ sở đầu não của Việt Cộng tại Miền Đông Phẫu. Tiếp theo, Đại tá Nguyễn đức Thắng, Tư lệnh khu Chiến thuật 31 kiêm Tư lệnh Sư đoàn 5 Bộ binh, đã nhân danh Đại tướng Tổng Tham Mưu Trưởng Quân đội Việt Nam Cộng Hòa, gắn huy chương và tuyên bằng Tưởng lệ cho một số sĩ quan, hạ sĩ quan và binh sĩ khác đã lập được chiến công trong cuộc hành quân.

Nay mai Toà án Nha trang sẽ xét xử vụ

Cái chết bí mật của 1 cô gái giúp việc ở Ninh Hoà

NHA TRANG.— Vào đầu tháng 5 năm ngoái, một số người đã hỏi hết lớp phụ ngũ nhà số 86 đường Lê Lợi Ninh Hoà (Khánh Hòa) và đòi giết chết nhà bà bà Trương thị Chát một thương gia giàu ở Ninh Hòa và cô con gái là Huỳnh thị Nga. Sau đó, nhà chức trách đã tìm ra thiếu kịp thời và Hiến binh sở tại đã công tay mc con bà Chát do sự cam phải của số người nói trên tống xuống (Tin này chúng tôi đã có đăng hoàn thì mới xảy ra).

Hành động nói trên là sự phản ứng của gia đình ông Hồ Mưu cùng như một số đông bà con phương vì cái chết của cô Hà thị Xót, con của ông Hồ Mưu, tức là người tớ gái của bà Trương thị Chát, cả Hồ thị Xót, 17 năm đã chết trong trường hợp rất bí mật. Vào một buổi sáng, cô Huỳnh thị Nga đã xe đến tận nhà ông Hồ Mưu xã Ninh Phú, báo tin con gái ông nay đã tự tử chết. Hai vợ chồng ông Mưu chết giác và như điên như cuồng, đến bệnh viện thăm con. Tại đây, nhiều người thấy mặt mũi đang hập hồi. Mà mg dính bột DDT đã có vết cắn bầm, của mình chấy máu đông thành vùng ở vòi nhỏ.

Cô Huỳnh thị Nga một mực cho là có Hồ thị Xót đã lấy cắp tiền nên có ta mắng. Xót sầu bỏ tự tử. Một vài nhân chứng, nhất là cô Nguyễn thị Phế cũng là người giúp việc bà Chát, cho là cô Nga đã đánh đập Hồ thị Xót nhiều lần đến chết ngất. Gia đình nạn nhân đã tội cho gia đình bà Chát đã giết chết con mình. Do đó, sung đột xảy ra nhưng nhà chức trách đã can

(Xem tiếp 6 trang 4)

Hãy mạnh dạn tố cáo bọn mướn và cho mướn bảo

Việc tấn phong Nội các Phouma

HOÃN LẠI VÔ HẠN ĐỊNH

Mọi việc trở lại số không ! Hoàng thân PHOUMA lại sắp đi luôn Ba Lê.

Trung Cộng tố cáo bộ đội Ấn vượt biên giới sang bắn giết ở đất Trung Cộng.

Đương mà cả gay go

VẠN TƯỢNG (AP) 20-6 Ông Bouavan Norasing, bộ trưởng thông tin cho biết đã có hội đồng nội các do hoàng thân Boun Oum chủ tọa, ông cho hay : « Hội đồng nội các bằng lòng bỏ điểm thứ nhì trong sắc lịnh : chánh phủ liên hiệp quốc gia lâm thời sẽ thi hành quyền hạn hữu hiệu trên ba vùng hiện do phe trung lập, phe Pathet Lào và phe thiểu hữu kiểm soát sau khi đã thực hiện xong việc sáp nhập hành chánh và quân sự của ba lực lượng.

Nhưng Hội đồng nội các quyết định giữ lại trong sắc lịnh đoạn nói rằng « việc thành lập tân chánh phủ liên hiệp đã được quốc hội chấp nhận ». (Ông Phouma muốn khoản này được thay thế bằng đoạn sau đây : « Theo sự thỏa hiệp của tam hoàng tại Cánh đồng Chum hôm 12-6 về việc thành lập tân chánh phủ Liên hiệp, điều kiện hiện phép đổi hỏi được tôn trọng »)

Vì sự bất đồng về việc soạn thảo sắc lịnh giữa ba phe cho nên việc tấn phong tân nội các trước đây định tổ chức vào thứ hai qua phải hoãn lại.

Ít có hy vọng

VẠN TƯỢNG (Reuter) 20-6.— Nguồn tin đáng tin cậy cho biết rằng hoàng thân Souvanna Phouma (trung lập) cho rằng lập trường của chánh phủ Vạn tượng không thể chấp-thuận được.

Một khoản trong thỏa ước ngày 12-6 trù liệu rằng chánh phủ Liên hiệp phải hợp 10ngày sau khi thỏa ước được ký kết. Chỉ còn 2 ngày nữa là chánh phủ được bổ nhậm mà lại xảy ra sự khó khăn. Các giới ngoại giao cho rằng ít có hy vọng phải tôn nhưng trở lực trong việc thi hành thỏa ước.

Hoàng thân Phouma cho biết có ý định đi Ba Lê vào ngày thứ bảy 23-6 hay trễ lắm là chúa nhựt 24-6.

Có lẽ hoãn vô hạn định

VẠN TƯỢNG 20-6. — Nguồn tin Mỹ cho rằng việc tấn phong Chánh phủ Phouma có thể hoãn vô hạn định.

Các khoản bảo đảm ghi trong chỉ dụ đã điền tả sự trung thật tế, là mặc đầu có Chánh phủ Liên Hiệp, 3 phe vẫn phải ăn binh tại chỗ để chờ một sự thỏa hiệp sau này về việc thống nhất quân đội.

Vạn Tượng lại không chịu coi rằng Quốc Hội và Quốc vương là những quyền hành hữu danh vô thực.

Tất cả vấn đề đã được đặt lại, trở về số không để lại phải điều tính tiếp.

Thái Lan sôi nổi

VỌNG CÁC (AP) 20-6.— Các sĩ quan trong các lực lượng quân sự Thái đã được cho biết về hành động cần phải thi hành gấp trường hợp xảy ra vụ xô xát ở biên giới Cambogde.

Các sĩ quan cao cấp và các vị tư lịnh các địa phương đã tham dự hội nghị khẩn cấp do thủ tướng Thanarat triệu tập tại thủ tướng phủ hôm thứ ba.

Thủ tướng Thái cảnh cáo rằng quân sĩ Thái sẽ nổ súng nếu Cambodge tìm cách chiếm lại ngôi đền Preah Vihear.

Nhiều vụ biền binh phản đối đã diễn ra hôm thứ ba tại Vọng Các, Chandburi và tại các tỉnh ởgiáp giớiCambodge. Hôm thứ tư, nhiều vụ biểu tình khác cũng đã diễn ra ở các tỉnh và ở Korat.

Bài bỏlịnh giới nghiêm ở Alger

(REUTER) 19-6.— Hôm nay đã hoàn toàn bãi bỏ lịnh giới nghiêm tại Alger. Lịnh này ban bố hôm nay 17-5-56. Sở dĩ có sự bãi bỏ đó, là vì quân đội bí mật đã ngưng phá hoại.

Báo « Tin giờ chót » ở Bỉ hôm nay đăng tải một thông cáo của « Uỷ ban kháng chiến của « Quân đội Bí mật » ký tên Georges Bidault.

Trong thông cáo này, đã bày tỏ lập trường về thỏa ước Alger sau khi cho biết rằng chính Mặt trận Giải phóng Algérie công nhận Quân đội Bí mật là đại diện cho những người dân trung thành với quốc kỳ Pháp », Thông cáo lại cho rằng cần phải hoãn ngày trung cầu dân ý về tự quyết.

Quân Ấn bắn phá ở đất Trung Cộng

BẮC KINH (AFP) 20-6. Hôm 18-6, Trung hoa cộng sản đã gửi một thông điệp cho chánh phủ Ấn Độ nhân một vụ lộn xộn nghiêm trọng ở biên giới, nhân đó 6 binh sĩ Ấn đã vượt giới tuyến Mac Mahon và tràsát đồn ThyTsing.

Chánh phủ Bắc kinh đòi mở cuộc điều tra, trừng phạt những thủ phạm và áp dụng những biện pháp thích ứng để những vụ này đừng tái diễn.

Dân vệ, đi gọi dân ĐI LÍNH LỰU ĐẠN lại liệng lựu đạn làm 2 người chết

MỸ-THO.— Hồi 5 giờ chiều 19-6, bà Dân vệ Ba vs Trị ở xã Tân hoà Thành thuộc quận Bếntranh (Định tường), đến nhà ông Huỳnh văn Đỏ ở gần Cầu lớn cách cảng vô không xa, để bảo con của ông này là Huỳnh văn Mưu tự Mâu đi lính Dân vệ xã. Mưu chưa chịu đi liền bèn còn đang cãi cọ nhau trước sân nhà của bà Bộ Cần.

Trong lúc đó, chẳng rõ Dân vệ Ba đã xảy trượt hay là muốn thị oai, lại rút nút lựu đạn liệng. Lựu đạn nổ tung, trung đám vợ Trị và ông Huỳnh văn Đỏ, cả 2 chết tại chỗ. Mưu bị thương rất nặng tới Mỹ tho được bà Võ thị Thới 54 tuổi cùng bị trong thương. Sau đó cả 2 được chở đến bệnh viện Mỹ Tho cứu cấp. Thương thế của Mưu rất trầm trọng vì khó sống ! Dân vệ tên kẻ sát nhân đã bị nhà chức trách Bến Tranh bắt giữ lưu.

ĐÃ TÌM THẤY CHIẾC PHI CƠ bị bắn rơi ở QUẢNG NAM

SAIGON.— Theo thông cáo ngày 20-6-62 của Tổng Vụ Kế Hoạch và Thông Tin, tỉnh bình chiến sự tại miền tỉnh trung nhưng rất vừa qua như sau :

QUẢNG NAM.— Ngày 17-6-62, hồi 16 giờ 45, hai Đại đội Quân đội Việt Nam Cộng Hòa đã tìm thấy chiếc phi cơ T28 bị VietCong bắn rớt tại vùng BenGiăn sáng ngày 13-6-62. Xác chi cơ bị tan nát, 2 khẩu đại liên cong nòng và vũ khí quan hoa tiêu đã được đưa về Saigon sáng sớm ngày 18-6.

BIÊN HÒA.— Ngày 18-6-62, hồi 13 giờ, 2 thiết giáp và 2 GMC chở 1 trung đội bộ binh từ Biên Hòa đi đón và bộ tăng đoàn xe chở vật liệu của Bộ Tư Lệnh hành quân từ Đalat về Saigon, bị Việt Cộng phục kích tại địa điểm cách Trảng Bom 4 cây số về phía Tây. Quân ta phản công dữ dội. Kết quả 8 Việt Cộng bị bắn chết tại chỗ và một số bị thương được chúng mang đi ; ta tịch thâu 3 súng Mas 36 và 2 máy. Bên ta 7 người chết 7 người bị thương.

(Xem tiếp 7 trang 4)

ĐOÀN CỐ VẤN của Viện Đại Học MICHIGAN sắp từ giã Việt Nam

SAIGON.— Đoàn Cố vấn của Viện Đại Học Michigan (MSU) sẽ rời viếng từ giã Việt Nam vào ngày 30 tháng 6 tới đây.

Đoàn này hiện gồm có 6 nhân viên là các ông Guy H. Fox, Trưởng đoàn, Elmer H. Adkins, Evert L. Emery, Charles A. Joiner, ba Doris Joiner và ông Roy E. Jumper.

Từ tháng 4 năm 1955, đoàn Cố vấn Viện Đại học Michigan phụ trách việc trợ giúp và kỹ thuật theo sắc bản hợp đồng kỹ kết giữa Chính phủ Việt Nam Cộng Hòa và Cơ quan Quản trị Hợp tác Quốc tế, phân lớn về địa hạt Hành chánh. Các chuyên viên nói trên đã hợp tác với Học Viện Quốc gia Hành chánh nghiên cứu các vấn đề kỹ thuật và Hành chánh.

Hồi tháng 7 năm 1959, bản hợp đồng viện trợ kỹ thuật của đoàn Cố vấn Viện Đại học Michigan đã được triển hạn tới tháng 6 năm 1962.

Thương thuyền V. N. được ưu tiên trong việc chuyên chở trong vùng Đ. N. Á

SAIGON.— Trước đây chúng tôi đã đăng sự lược tin này. Nay nhân được thông cáo của Bộ Kinh Tế như sau đây :

« Trong buổi họp tại Bộ Kinh Tế ngày 17 tháng 4 năm 1962 với sự hiện diện của quý vị đại diện Phòng Thương Mại, đại diện Nghiệp đoàn xuất nhập cảng Việt Nam, Chủ tịch phân bộ xuất cảng và đại diện của thuyền chủ Việt Nam, hai người thương gia và thuyền chủ đã đồng thỏa thuận dành quyền ưu tiên cho thương thuyền Việt Nam trong việc chuyên chở một số hàng hóa trong vùng Đông Nam Á.

(Xem tiếp 4 trang 4)

TỔNG THỐNG ĐÃ CHẤP NHẬN

LỜI TUYÊN THỆ của ông Chủ tịch Viện Bảo Hiến

SAIGON.— Sáng 20-6, tại Dinh Cựu Long, Tổng Thống Việt Nam Cộng Hòa đã chủ tọa lễ tuyên thệ của ông tân Chủ Tịch Viện Bảo Hiến Đinh văn, Huấn. Dự lễ tuyên thệ này có Phó Tổng Thống Nguyễn Ngọc Thơ, ông Trương Vĩnh Lễ, Chủ Tịch Quốc Hội, ông Nguyễn văn Lượng, Bộ Trưởng Tư Pháp cùng các vị Hội thẩm viên Bảo Hiến.

Sau khi ông Bộ Trưởng Tư Pháp tuyên đọc lời tuyên thệ, ông Đinh văn Huấn giơ tay phải và lòng trong thề trung thành tân trên nhiệm vụ, thi hành phận sự một cách vô tư.

Tổng Thống chấp nhận lời tuyên thệ và truyền gửi văn bản lên tuyên thệ này.

Khiêm khuyết thứ 3 : Tính cách « kịp thời » của những cam kết trong kế hoạch tăng giá và hiệu quả kế hoạch. Theo số thống kê về giá sức trong Dự án ông đọc lên có : 3.130.000 con heo 10.424.000 con gà, 9.909.000 vịt.

Ông tự hỏi, trong khi Uỷ Ban cho biết là chưa thể kiểm tra đúng được số đầu là bao, mà « Ông mực xác » đã có thể đếm được đích xác số heo, gà, vịt, rồi hàng ngàn, đúng ?

Ông thêm vào một cách «chua chát» «*Thế ra ở chế độ nhân sự này, con người không được sản xác bằng con heo, con gà, con vịt ?*» Đây là một đoạn nói có phần nông nổi

TẠI QUỐC HỘI Nhiều Dân biểu đả kích Dự án kế hoạch Ngũ niên II

• Kế hoạch chỉ là « tập họp » những kế hoạch « lẻ tẻ », chứ không theo một đường lối duy nhất ?

SAIGON.— Vào hồi 16g45 ngày 19-6-62, Quốc Hội đã nhóm họp để việc tục bàn về Dự Án Kế Hoạch Ngũ Niên II. Số Dân Biểu tham dự buổi họp cũng thưa thớt như ngày hôm trước.

« ông » Mục sức muốn « bịp » ông Dân Biểu

Diễn giả đầu tiên là ông Đỗ Việt Phúc. Trong một bài khá dài, ông đã chỉ trích gay gắt những khiếm khuyết và nội dung của Bản Dự Thảo kế hoạch.

Khiếm khuyết thứ nhất là kế hoạch mặc dầu có nói kỹ nghệ và Canh nông phải triển song song, nhưng ông lại thấy kế hoạch *đề không trù liệu cần những chương trình cho ngành Canh nông để thích ứng với nhu cầu ngành kỹ nghệ.*

Chăng hạn trong kỹ nghệ lâm đường : theo kế hoạch số đường sản xuất mỗi năm là 200.000 tấn, số mía được trồng là 45.000 mẫu tây, nhưng ông nhận thấy diện tích trồng mía ở Hiệp Hòa chỉ có 4000 mẫu, và Quảng Ngãi có chừng 8000 mẫu. Không biết số mẫu còn lại kia ở đâu ?

Kỹ nghệ dệt vải hàng năm phải nhập cảng nhiều bông vải sao kế hoạch không đặt ra một chương trình trồng bông để mình có thể tự túc được. ?

Trong mục nói về kỹ nghệ đó hộp chỉ nói có một Công ty Pháp đã tính tăng xuất 2 triệu hộp trái thơm để xuất cảng mà chương trình canh nông không thấy dự trù việc trồng thơm đó.

Khiếm khuyết thứ hai : *kế hoạch không dự trù việc tăng giá điện tích đất dai trồng tiêu.* Theo Dự Án, số lúa sản xuất mỗi năm hiện thời là 5 triệu tấn, dự trù tới năm 1966 là 6 triệu tấn. Số tăng đó chỉ là tăng về năng xuất chứ không tăng về diện tích.

Ông tỏ ý ngạc nhiên, V.N. là xứ nông nghiệp 80% dân là nông gia, sự tiến triển phải là tăng diện tích song song với tăng lực nhân khẩu. Số diện tích trồng đất hiện nay là 2.300.000 mẫu tây, mức tăng dân số hàng năm là 3% thì ít ra diện tích canh tác cũng phải tăng 2,3%. Rồi ông lấy một con tính nhẩm, sau 5 năm, khi chương trình hoàn thành, số có lối 1,4 triệu ngân chưa nên tới tuổi làm việc mà không có công ăn việc làm !!

Ông lại đưa ra một thí dụ về việc trồng khoai tây. Theo kế hoạch, diện tích có tăng, nhưng số khoai thu được lại giảm. Năm 1962 có 100 mẫu, sản xuất được 1500 tấn khoai (mỗi mẫu 15 tấn) tới 1964 số có 500 mẫu, số khoai chỉ được 3700tấn (mỗi mẫu chỉ có 7,5 tấn). Ông tính ra nếu có đã vậy, chúng ta nên *thu lại không của cải khoai nào trên đất VNCH.*

Khiếm khuyết thứ 3 : Tính cách « kịp thời » của những cam kết trong kế hoạch tăng giá và hiệu quả kế hoạch. Theo số thống kê về giá sức trong Dự án ông đọc lên có : 3.130.000 con heo 10.424.000 con gà, 9.909.000 vịt.

Ông tự hỏi, trong khi Uỷ Ban cho biết là chưa thể kiểm tra đúng được số đầu là bao, mà « Ông mực xác » đã có thể đếm được đích xác số heo, gà, vịt, rồi hàng ngàn, đúng ?

Ông thêm vào một cách «chua chát» «*Thế ra ở chế độ nhân sự này, con người không được sản xác bằng con heo, con gà, con vịt ?*» Đây là một đoạn nói có phần nông nổi

Tường thuật của VĂN THANH

bực tức, ông nói tiếp : «Đây là kết quả kiểm tra của «ông Mực xác», chỉ ngồi ở văn phòng có máy lạnh, cộng kết quả tạ tính, quận gửi về... Ông ông Mực xác đăng có bịp dân, bịp các Dân Biểu...». Vì giọng nói của ông có phần quá «hăng hái», nên ông Phó Chủ tịch đã gõ bàn để nhắc ông, và tới đây thì ông cũng dịu lời.

Kế hoạch chỉ là tổ hợp các kế hoạch lẻ tẻ.

Liên đó, Luật sư Đỗ minh Quát lên diễn đàn, ông đã hùa trước là sẽ cố gắng hết sức « bình tĩnh » để trình bày vấn đề.

Sau khi đã đưa ra vài khiếm khuyết về hình thức của Dự Án như việc đoàng đoàn tự không chính, ông đã đề cập đến vài khiếm khuyết về nội dung của Dự Án.

Ông thắc mắc là theo như kế hoạch thì mức sản xuất lúa gạo trong 2 năm 1960 và 1961 là 5 triệu tấn, xuất cảng được 1.400 tấn. Nhưng tại sao bỗng số lúa gạo đó được xuất cảng bằng cách nào ? qua đâu ? qua thương cảng Saigon chỉ có 2000 tấn, qua biên thùy chăng ?

Ông nhấn mạnh : « Không nên đưa vấn đề số liệu để bẻ ». Ông nhận thấy theo thông kê trong

(Xem tiếp 3 trang 4)

CÁC KỲ SU' Việt nam sang Nhật dự cuộc thử các máy đề trang bị nhà máy giấy Danhim

SAIGON.— Một toán gồm 4 Kỹ sư vừa lên đường sang Nhật Bản theo dự cuộc thử các máy đề 4 hàng Nhật chế tạo để trang bị nhà máy giấy điện Danhim và trạm biên chế Thủ Đức.

Đó là các ông Trần Ngọc Oánh, Kỹ sư Kiều lộ, Quản trị viênChương trình Danhim ; Trần thế Minh, Kỹ sư công chánh, tùng sự tại Cơ quan Danhim ; Thái Kế Khoa, Kỹ sư Điện học, tùng sự tại Cơ quan Danhim ; Nguyễn Hữu Minh, Kỹ sư Điện học, tùng sự tại Tổng Cuộc Điện lực Việt Nam.

Một toán thứ hai cũng gồm 4 Kỹ sư sẽ lên đường trong khoảng tháng 8 tới đây để cùng dự cuộc thử các máy nói trên.

Toán này có các ông Trần Đình Thom, Kỹ sư Điện học, tùng sự tại cơ quan Danhim, Nguyễn văn Di, Kỹ sưCông chánh, tùng sự tại cơ quan Danhim ; và Trương Thanh Xuân Kỹ sư Điện học, tùng sự tại Tổng cuộc Điện lực Việt Nam. Vị Trưởng toán hai là ông Trương Bạn Điện lực Cơ quan quản trị Chương trình Danhim sẽ được chỉ định sau.

Thời gian lưu trú của mỗi toán tại Nhật Bản vào khoảng 20 ngày.

Đại đội chủ lực 608 của Việt Cộng BỊ CHẶN ĐÁNH TẠI XÃ PHÚ THUẬN

TRUC GIANG.— Hồi 10giờ30 sáng ngày 19-6 vừa qua, được đến chúng tôi báo cáo đại đội chủ lực 608 của Việt cộng kéo về Giồng Ông Hà thuộc xã Phú Thuận, cách thị x. Trúc Giang 12 cây số hướng Đông Bắc. Bên An và Dân Vệ quận Bến Đại (Kiến Hòa) liền chia làm 3 cánh quân đến truy kích.

Bị tấn công nhiều mặt thình lình, bọn Việt cộng bèn nổ súng đáp trả mãu tim đường rút lui. Sau nửa tiếng đồng hồ giao chiến, Việt cộng bị ba 5 tên bỏ xác tại trận, đồ lá chạy kể mất số khác tử trận và bị thương được đồng bọn mang đi. Bên An và Dân vệ tịch thu 5 quả lựu đạn, 1 quả mìn, 2 mà tiêu và nhiều tài liệu quan trọng. Về phía Bên an và Dân vệ được vô sự.

TIN ĐẶC BIỆT TỰ DO

Nhân dân miền Bắc ngày càng thêm nghèo khổ và lạc hậu

Bệnh tật không thầy không thuốc

chỉ có thầy cúng và lang vườn

• Thầy cúng rạch lưỡi con bệnh lấy nước điều bôi vào và cho uống nước mặng chua ; lang vườn giã lá lâm thuốc chữa mắt. Kết quả : kẻ chết, người mù tịt.

Tin của CÔ THÂN

Phụ trách trường hệ thông thông tin của TỰ DO tại miền Bắc et tuyến 17

Cơ quan trung ương của đảng Lao Động là nhật báo Nhân Dân số 2965 ra ngày 8.5.1962 đã đăng luận một lúc hai tin nói về những tai nạn xảy ra do việc chôn bệnh nhân không cách lực bộ. Dưới đầu đề «*Cần trừng trị tên thầy cúng ấy*», tờ báo của trung ương đảng đã đăng tên của bà Đào Phiên, chủ tịch Ty Thương Nghiệp tỉnh Tuyên Quang gửi về. Nguyên văn như sau :

« Chuyện xảy ra ở thôn Khuổi Nước, xã Trung Thượng, huyện Na Hang, Tuyên Quang. Ngày 18-3-1962, anh Thanh bị sốt nặng. Người nhà anh đi mời một thầy cúng tên là Cao Ghẹt thì chữa. Thầy

(Xem tiếp 1 trang 4)

LẬP TRƯỜNG

Huy động tiền tiết kiệm của tư nhân

Chính phủ Đại Hàn vừa quyết định cải cách tiền tệ bởi thân (10-6-62), cứ 10 đồng Hàn Kim cũ ăn một đồng mới, và mỗi người chỉ có thể đổi nhiều nhất là 5.000 đồng tiền cũ. Các số tiền gửi tại ngân hàng đầu không được lấy ra. Cách 1 ngày sau đó, mới thông cáo cho biết số tiền gửi tại các ngân hàng bị giữ lại là mười tỉ Hàn kim mới (gần 77 triệu Mỹ kim), sẽ được dùng vào việc thực hiện kế hoạch ngũ niên kỹ nghệ hóa Đại Hàn. Các số vốn của tư nhân bị trưng thu sau này sẽ được chính phủ hoàn lại với tiền lời mười lần phần trăm.

Nếu chính phủ Đại Hàn đã phối dụng đến giải pháp mạnh mẽ ấy, tất nhiên là đã bị đặt vào một tình trạng quyết liệt do nhiều nguyên nhân. Nhưng cũng với thông cáo về việc xử dụng số « vốn tư » vào công cuộc kỹ nghệ hóa, người ta thấy rõ một bài toán khó khăn đặt ra cho Đại Hàn cũng như cho hầu hết các quốc gia kém mở mang : — *bài toán tài trợ kế hoạch kinh tế*, đặc biệt cho vấn đề kỹ nghệ hóa.

Biện pháp chính phủ Đại Hàn vừa đưa ra để tài trợ kế hoạch ngũ niên kỹ nghệ hóa, tự nhiên khiến chúng ta công thêm chăm chú vào dụng kế hoạch ngũ niên hiện đương được đưa ra trước Quốc Hội. Mộc đầu kế hoạch ngũ niên thứ nhất không được quảng bá, và dự án kế hoạch thứ 2 cũng chưa được cho biết, song qua các sự kiện và tin tức, người ta thấy có ý chỉ «tạp bác hóa nền kinh tế» bằng cách kỹ nghệ hóa và tạp bác hóa canh nông. Trong những nguồn tài trợ có thể vận dụng được (dự án kế hoạch phải trù liệu), cũng đặt ra vấn đề *huy động tiền tiết kiệm tư nhân và cần của các tổ chức ngân hàng hay tín ngân hàng.* Làm thế nào để huy động số vốn tư nhân vào việc đầu tư phát triển kinh tế ? Bộc biệt nào là huy động số vốn tư nhân *tự tích trữ* (giấy bạc, vàng...) không cần kỳ thác tại ngân hàng, ngân hàng, vì đó là một nguồn tồi trợ chắc chắn khá quan trọng. Nguồn tài trợ này là nguồn chính phủ có thể phóng tiền dùng vào việc thực hiện kế hoạch mà không có lo chi đến ảm ảnh de dọa lạm phát.

Nhưng khó là làm thế nào huy động được số vốn ấy, nhất là số vốn tư nhân tích trữ. Chính phủ đã đưa ra những biện pháp khuyến khích đầu tư và tài đầu tư, như biện pháp khuyến khích nhạo nội những tài sản trong bị và giảm bớt các loại xa xỉ phẩm... Những kết quả thâu lượm sau kế hoạch năm năm thu nhất cần đã. Và trên khía cạnh huy động số vốn tư nhân, phải nhận

(Xem tiếp 2 trang 4)

ĐÍNH CHÍNH

Đăm bút lập trường số bảo hàm qua,chúng tôi có đăn câu « Nhà đo robin đã mua » và cô đăm số chú thích, nhưng lúc chế thích đã bị bỏ quên. Ý nghĩa câu trên đây đã được đích trong chính nhân đề của bài lập trường :

«Không mong gì nơi chúng tôi nầu không có chúng tôi.» *Vậy xin nói lại cho rõ nỗi chân thành của lời cảm ơn đặc thân mến.*

TỰ DO

NHẬN XÉT THỜI CUỘC

Trở lại SỐ KHÔNG !

Mọi việc chuẩn bị để trao quyền cho hoàng thân Phouma đã xong hết.

Hoàng thân Boun Oum đưa ra chỉ dụ của Quốc Vương. Hoàng thân Phouma đọc chỉ dụ, giựt mình, tới một, lập tức đính chỉ mọi việc nhận quyền.

Hoàng thân Phouma không hài lòng và chỉ dụ đó, vì 2 điều :

1.— Chỉ dụ có ghi rằng « Quốc Hội đã chấp thuận việc thành lập Chánh phủ Liên Hiệp ».

2.— Chỉ dụ quy định về quyền của Chánh phủ Liên Hiệp như sau : « Khi nào thống nhất xong 3 đạo quân làm một, thì Chánh phủ Liên Hiệp mới có quyền kiểm soát miền Quốc gia ở Ai Lao ».

Ông Hoàng Phouma không muốn tuy thuộc một Quốc Hội có đa số người thuộc phe Quốc gia, sợ rằng ông sẽ bị lột đồ đã đàng sau nầy. Một khác, ông lại muốn cai sự ngay xứ Ai Lao chứ không muốn đứng dưới một Chánh phủ và quyền, một chánh phủ chỉ có bóng mà.

Lẽ tất phong phải đình lại. Hội Nghị Tam Hoàng được triệu tập lại. Không biết rõ các ông nói họp bao nhiêu ngày, có thỏa thuận sớm không, hay là sẽ không khỉnh kéo dài Hội Nghị hết năm nay qua năm khác.

Tin Mỹ đã nói rằng : « Lễ tấn phong tân Chánh phủ kéo dài vô hạn định ». Mọi biết mấy người Lào nhiều sự thật...

Tuy nhiên, những điều ghi trong chỉ dụ của Quốc Vương không nầy lẹ, nhất là điểm 2. Nếu điểm 1 sẽ giải quyết dễ dàng bằng giải pháp « Quốc Vương thỏa thuận và chỉ định ông Phouma », thì điểm 2 sẽ khó được phe Boun Oum hủy bỏ. Mọi việc chưa xong. Việc Cộng chưa rút lui, Pathet Lào chưa hy khí giải, thì phe Quốc gia đòi có chịu trao quyền cho ông Phouma ? Không, ông Phouma chỉ có thể có quyền tượng trưng thôi, dù Hội Nghị Genève có thể kết thúc, rồi chừng nào 3 quân đội hợp nhất (tức là Pathet Lào không còn quân nữa) thì ông Phouma mới có quyền thật sự. Đó là một nguyên tắc hợp lý.

Muốn cho mau có cuộc tấn phong, dàu sao ông hoàng trung lập cũng phải nhận một nguyên tắc không đúng như trên, thì cũng phải lương tự....

Sau khi chuyện đài Tự Bài chấm dứt, Tự-Do sẽ công hiến bạn đọc thân mến :

GIÓ ĐỔI CHIỀU

Truyện dài xã hội của VŨ-HẠNH mô tả những sự chuyển biến trong các lớp người và trong mỗi một con người từ sau ngày Hiệp định Genève. Những xao động, vô chọn, tiêu tưởm, sinh trưởng, khuấy trộn xã hội Việt-Nam, đã hồi những sự vươn lên không ngừng.

« GIÓ ĐỔI CHIỀU » nói lên những thảm cảnh, những éo le của những mối tình ngang trái, đi sâu vào chi tiết trong sự dằng dặc oai hùng của cả một thế hệ, nhắc nhở cho chúng ta nhớ lại những ngày u ám đã qua. Trong « GIÓ ĐỔI CHIỀU » có sự phân minh những tâm tình cảm ; lại có cả những cưu hận lắc cuồng nộ của tư-tưởng, thể hiện thành những hành động trần lan sôi nổi.

Xin bạn đọc đón coi.

NHỮNG NGƯỜI NÓNG RUỘT

Do Võ Phi Hùng Cựu HS Petrus Ký (67-74) tặng Huỳnh Chiếu Đẳng chủ Kho Sách Xưa Quán Ven Đường

BÀN TAY CỦA CHÁNH PHỦ
và

SỨC SỐNG
CỦA NGƯỜI DÂN

Chánh phủ thấy đúng thì làm.
Người dân thấy lợi thì ham giữ gìn.
Nước non đôi chuyện dân tình...— V. B.

(88) Kỳ sự đồng quê của VŨ-BÌNH

Đoàn kết không cần phải kêu gọi?

Nắng bắt đầu lên cao, các cô gái trong nhà có chồng đi nhà nhà nhìn đi « phát triển kinh tế»: Họ đem mỗi người một xâu chỉ màu xanh, đỏ, trắng vàng và đen. Tay kia cầm một cái thoi. Họ sửa soạn dệt. Khung cửi không có. Các cô ngồi xuống tấm dệt tre, và duỗi hai chân ra. Ngón chân cái kẹp cây ngang đạp ra cho tấm vải cứng thẳng tới trước. Cái gọi tôi nằm ở phía gần bụng, được kê bằng hai khúc tre để giữ thăng bằng. Chiếc thoi được phóng qua lại bằng hai tay. Như thế mà họ dệt thật khéo. Rần, sọc, bông hoa có đủ và màu sắc cũng được hòa hợp một cách tương đối có điệu nghệ. Họ dệt khó lắm nhiều. Khổ dân bà, khổ dân công, chớ không mặc áo, không đội khăn thì dệt thứ đó làm gì cho ế.

Tôi đứng gần các cô đề xem dệt. Hai cô ở hàng đầu có lẽ chưa chồng. Tôi nói « có lẽ » là vì bộ ngực của họ hình như muốn nói lên điều đó. Ba cô ngồi kế thì nở nang khập chốn như đã có một sinh hoạt đều đặn. Thường thường người ta cho rằng những nét đó là tượng trưng của cuộc sống dồi dào mà cả đời đều không phạm phải tình trạng bất lực. Mấy cô ngồi sau thì vừa mắc chỉ vào lỗ go, vừa cho con bú. Như thế chắc là họ đã có... chồng.

Tôi đến gần xem từng mảnh vải dệt và ngắm kỹ các màu sắc. Cô lê họ thỏa mãn lắm vì anh thông ngôn nói tôi đi xem họ làm việc rồi về in giấy nói cho chánh phủ và cả nước đều biết nên họ làm việc hăng hái lắm. Hai cô gái ở đầu hàng cứ khúc khích và ngoéo đầu cười nửa miệng. Tôi mốc thước ra mới có thợ lớn tuổi nhất. Cô lấy thước bít dan dĩ và lẹ làng, tôi mới tất cả, mỗi người đốt một điếu. Họ vừa ngậm thuốc, phả khói và nheo nheo đôi mắt để tránh khói thuốc, mà vẫn dệt tiếp tục như thường.

Tôi đưa tay ra đầu từ giã họ. Một cô ngoắt tôi lại mà nói, Tôi ghé tai vào nghe,

— Anh đi đâu đó?

Tôi đáp :

— Tôi đi coi nhà cửa.

— Khoong tốt đâu. Ở đây chơi. Coi điệt.

— Dệt coi rồi! Bây giờ coi nhà ở, và nhà bếp.

— Em đắt anh đi hay lắm! Cho khoong?

Tôi ngó anh thông ngôn. Anh nói :

— Nó ca đoạng-cồ được. Nói Việt Nam hay lắm. Cho nó đi chơi đi! Cho nó tiền, cho nó thuốc hút. Nó chịu vậy lắm. Nó nói Việt Nam hay hơn tui nữa.

Tôi nghe thế quay qua cô này, nói rằng :

— Đi điếc lắm, cô đắt tôi đi, nói lớn cho tôi nghe. Đi khắp các nhà trong sóc tôi trả cô 20 đồng. Cô ấy giật đầu, gỡ đó dệt ra khăn chăn và phủi tay đứng dậy. Tôi mắc thước lá ra mới. Cô đốt một điếu ngậm lên miệng và giục :

— Đi đi! Em đắt đi.

Thế là tôi có hai thông dịch viên : Anh Rang và cô Khiêm ấy.

Cái nhà chúng tôi vô đầu tiên là nhà to nhất. Nhưng bước vào nhà thì tối om om. Tôi bỏ kính đâm ra thì thấy vô số là bếp. Tôi hỏi :

— Nhà này làm gì bếp nhiều thế, bộ có giỗ à?

— Khoong phải : Một bếp là một nhà. Hai bếp là hai nhà. Ở chung mới vui. Một *nhà là* hai ba chục « *nhà người ta* » lận. Khoong giống Việt Nam đâu. Ở đây không bà con cũng bà con. Không nói nghèo, không nói giàu gì đâu. Cố gắp cố ở chung.

Nghe cô Khiêm nói, tôi có vài cảm nghĩ về họ : Thì ra người mọi không cần phải sinh hoạt học tập chi về đoàn kết nhưng tự nhiên họ đã kết đoàn. Tôi chắc là khi có kẻ đến phá nhà thì nhất định không phải 1 người, một họ chống mà là tất cả những người cùng dính liếu sự sống chung với nhau sẽ nổi lên chống lại. Đất nào có lế vẫn để đoàn kết không phải bàn với những kẻ « đồi » và lạc hậu chăng? *(Còn nữa)*

Muốn biết CHẮC Thời-Vận may hay rủi, cần đến nhà KHOA-HỌC HUYỀN-BÍ

MINH-TRIẾT Chuyên xem chỉ tay và Toán Độn Tiền Tri
Truyền thụ toàn Khoa NHAM - ĐỘN
254 Đại lộ MINH MẠNG — CHOLON.

Quân đội nhảy dù
diễn tập tại Củ Chi
(BÌNH DƯƠNG)

SAIGON.— Cuộc thao diễn của quân đội nhảy dù Việt Nam trong miền cao nguyên Cả Chi (Bình Dương) đã thành công mỹ mãn và sự hiện nay chứng tỏ Quân đội Việt Nam có thể phái những toán quân rất đông tới tiếp viện thật mau lẹ tại bất cứ nơi nào cần được cứu viện.

Ngày 5-6-62, một tiểu đoàn nhảy dù đã lên phi cơ bắt đầu cất cánh phi trường Tân Sơn Nhất. Sau một cuộc hay trên một không đường dài 45 cây số, tiểu đoàn nhảy dù xuống một địa điểm ở gần Củ Chi.

Cuộc thao diễn có mục đích thực hiện một cuộc nhảy dù của một đoàn quân chiến đấu. Các chiến sĩ phải nhảy từng đoàn và sau đó tập hợp gấp rút để mở một cuộc tấn công giả tạo vào một nơi có quân địch tập trung.

Một trong những điểm khó khăn của cuộc diễn tập là phải làm thế nào cho cả một tiểu đoàn từ trên phi cơ nhảy tới mặt đất cùng một lúc.

Các quan sát viên đều công nhận cuộc tập dượt nhảy dù ngày 5-6 đã hoàn toàn thành công.

Nhiều cuộc thao diễn tương tự đang được thực hiện đều đều tại các nơi khác trên lãnh thổ Việt Nam.

CỔ TÍCH BẰNG TRANH

ĐÔI CHIM CÙNG MỆNH

Tranh của BẠCH VŨ — NGUYỄN HOẠT kể

(4) Ba ngày sau, vào một buổi chiều, Hòa Chí Diễn thả sẵn một gói thuốc độc đến bờ ao, lấy nước hòa uống. Uống xong chàng bỗng xuống mặt nước thì lạ thay! huyền tượng hòm trước lại xuất hiện : chàng trông thấy rõ ràng Chí Bình và Tuyết Nương đang kề vai nhau cười nói. Nhưng vừa trông thấy thế thì chàng đã lăn đầu ngã xuống, từ miệng máu đen đặc ra. Chí Diễn trông thấy máu sự quá hết lên một tiếng rồi, dẫu dân thuốc độc ngâm vào tạng phủ, chàng cảm thấy mắt hoa dần vàng : máu đen từ miệng và mũi lại trào ra chàng ngã xuống bờ ao và trong lúc đã hôn mê cái huyền tượng lúc trước lại hiện ra trước mắt. Lúc hấp hối, Chí Diễn mới hoảng hốt nhận ra rằng hai anh em chàng có cảm ứng tương thông, như vậy việc chàng uống thuốc độc tất phải làm liên lụy đến Chí Bình, vì thế chàng bối hối, kêu khắc tất thảm. Nhưng đến lúc này tình thế đã không cách gì cứu vãn được nữa rồi.

Thế là sau khi Chí Diễn uống thuốc độc, cả hai anh em đều chết trong một tình trạng y hệt nhau. Tuyết Nương là người đầu tiên được chứng kiến cảnh tượng đó, nàng thu hiện xác hai người ấy và than khóc bối lâu cũng tự vẫn chết theo.

Cha mẹ họ Hứa thấy hai con trai đồng sanh đồng tử trong trường hợp kỳ lạ như vậy nên quyết định liệm chung hai anh em Chí Diễn, Chí Bình vào một quan tài. Nhưng lạ thay, khi nắp quan tấp đậy vào thì đột nhiên từ trong có một con chim bay ra. Mọi người đều nhìn rõ là con chim có hai đầu và cùng chung một thân thể, con chim lạ đó bay vụt lên trên không rồi biến mất.

Từ đó trở đi dân chúng Tân Dương thường được thấy con chim hai đầu thỉnh thoảng bay lượn trên giải Trường giang, có lúc đậu trên cây ; cũng có khi họ gặp nó ngủ trong đêm lau sậy và nhất là trong đêm trăng, người ta lại nghe thấy tiếng con chim đó kêu, tiếng kêu cả lúc vui tai nhưng cũng có lúc thê thảm não nùng.

Và cũng từ đấy trong dân gian người ta đặt cho con chim hai đầu cái tên là « đôi chim cùng mệnh » (cộng mệnh điểu).

MÁCH GIÚP

Bạn Phạm mạnh Trường, Qui-Nhơn.— Đặu kỳ thi viết Tú tài năm nay, nhưng hỏng vấn đáp, thì thi lại vấn đáp ở kỳ 2. Nhưng hỏng nốt thì bỏ luôn, sang năm phải thi lại hết. Thi kỳ 2, được kỳ viết, hỏng vấn đáp, cũng kể như bỏ luôn, để sang năm thi lại hết.

Ông Nguyễn thanh Minh, Phan Thiết. — Ông cứ lớm đơn gởi đến ông hiệu trưởng Q. G. S. P. và ông hệ trưởng Q.G.G.D. và xin được trả lời gấp (hoặc ông đến yết kiến để xin). Được sự chấp thuận trên nguyên tắc, ông sẽ gởi giấy tờ nguy để xin thi.

Ông Uy Hanh Hoế.— 1) Sau đây là địa chỉ các tòa Đại sứ Lãnh sự quán ngoại quốc tại VN : Úc : Building Caravelle góc đường Tự Do và Công trường Lam Sơn. Hoa Kỳ : 39, Hàm Nghi. Pháp : 138 Hồng Thập Tự. Anh : 1 Võ đ. Nguy. Ý : 35 Phù Kiệt. Nhật: 147 Phan đình Phùng. Phi luật Tân : 213, Tự Do (Hàn nhất). Trung Hoa Dân Quốc : 47 Pasteur. Đức : 104 Nguyễn Huệ. Lào : 93 Pasteur. Thái Lan : 77 Trần-Giang. Ấn: 213 Tự Do.—Nam Dương : 3 Hàm Thuyên — Thụy Sĩ : 30 Thống Nhất — Bỉ : 26, Gia Long — Đan Mạch 11 Nguyễn công Trứ — Bồ Đào Nha : 39, Bến Chương Dương — Hi Lạp : 3, Võ đ Ngụy—Cambodge 49 Trương minh Giảng.

2) Còn muốn gởi sách biếu cho các tòa Đại sứ VN ở ngoại quốc ông cứ thế gởi tới Bộ ngoại giao để nhờ chuyển.

Ông Đỗ văn Kế, Nha Trang.— Cả hai Công Dân Giáo Dục tại Trung Tâm Huấn Luyện giáo sư đệ I cấp. Ông đã gửi thư, và chắc là thư bảo đảm, đến Trung tâm đó, thì chắc là Trung tâm phải đã nhận được — nếu không sai Giấy Thép đã phái trả lại ông : Trong địa chỉ ông ghi : « Trung tâm huấn luyện giáo sư Đệ nhất cấp tại trường Đại Học Sư Phạm đường Cộng Hòa. » thì phải đến nơi.

Muốn chắc ý, ông có thể viết thư hỏi tại Trung tâm, có kèm thư tem trả lời, hoặc nhờ bà con đến nơi hỏi dùm.

Những câu khác, sẽ trả lời công, sau khi đã có những quyết định về việc đó.

Tài liệu địa lý...

(Tiếp theo trang 3)

nghề đi biển, đánh cá làm nước mắm, một số khác lại sống về nghề kiếm củi trong rừng, cày đất dai trồng lúa rất ít. Tự nhiên, nhiều tổng quát, Phan Thiết là một tỉnh khá giàu có đối với Trung phần nhờ ở các nguồn lợi biển cả. Phan Thiết là miền đất có nhiều dânChâm.

Đàn NGANG Cung

Mấy đứa cùng đình cứ thở dài

Nhân tin Chánh phủ liên hiệp Ai Lao vừa thành lập

Cái ấm ba vòi đã lắp quai,
Còn vòi nào nữa mới xong xuôi?
Bát canh trung lập đem hâm lại,
Thìa xúp dân sinh lấy dử hoài!
Quốc, Cộng chưa chi đã hợp nhất,
Giang sơn không khéo lại chia hai.
Ông Hoàng vẫn cứ ông Hoàng mãi,
Mấy đứa cùng đình cứ thở dài.

HÀ THƯỢNG NHÂN

CHIA? (1)

Lại chia nữa!... Ông nào nghĩ thế?
Ta bực mình, « tế phệ » cho coi.
Bức xưa, ai đã chia rồi.
Cao ly cũng bị phân đôi năm nào.
Đến Việt Nam, ối chào, mới mệt.
Mấy ông to ra phết ta đây.
Tưởng bàn kế hoạch gì hay,
Ngờ đâu lần nữa, đang tay cắt liền.
Làm như thế cứ chiều quý đó,
Là chúng không chơi xỏ « mình » đâu.
Bây giờ đến lượt Ai-lao,
Dùng cưa kéo nữa hay, sao các người?
Thì Miến, Thái đến nơi rồi đấy.
Cả Cao-Miên cũng thấy ông ba.
Mai ngày đến Tân-gia-Ba,
Đến Phi, Úc, Ấn dần dần cũng chia.
Lần được mãi, râu ria càng mọc;
Khỉ càng đông, càng độc cho mình.
Chúng ta sau trước đều... Kềnh.
Riêng còn một lỗ khỉ ranh ở đời
Thôi thì mặc sức chúng cười!

N.Đ.P (Tuy hòa)

1) Nhân chém nó giải phóng chia đất xứ Lào

Bệnh đau gan, yếu gan

GAN NÓNG HỎA VƯỢNG, tạo bứu vòi mỡ dày, nổi mụn sần ngứa ở mặt, mồi miệng lở, nhổ bạch, nhớt, ghẻ, ăn thịt phá thăng, thường chóng mặt đa vàng mét, suy kém, biếng ăn, mất ngủ. Thanh niên. Phụ nữ, phần nhiều bị chứng bệnh trên đây, vì làm việc suy nghĩ nhiều, hoặc uống cà phê trà đậm, rượu nóng sanh ra, nên dùng thuốc ĐẠU GAN SỐ : 1 QUẢNG AN HÒA thanh lọc thông đường tiểu tiện chấm dứt bịnh đau gan. Lành bịnh nóng sanh ra, nên dùng thuốc BỔ GAN SỐ : 2 QUẢNG AN HÒA bổi bổ lá gan, điều hòa cơ hể, ăn ngon, ngủ được, đem lại sức khỏe và sắc đẹp mầu da. (Có bán khắp nơi) Đông dược sĩ : LÝ TRÁC. 169 Lê văn Duyệt Saigon.

BÔ HUYẾT DƯỠNG THAI QUẢNG AN HÒA

Lúc có thai thường hay ói mửa, chóng mặt, ăn không ngon, đau lưng bán thân mỏi nhọc; Quí bà dùng Thuốc Bổ Huyết dưỡng thai Quảng An Hòa do Đông y sĩ kiêm Đông dược sĩ Lý trác bào chế rất công hiệu cho thời kỳ thai nghén và lúc sanh được mạu mắn, không đau bụng, đứa trẻ mạnh khỏe đề mười, không bệnh tật.

Đông phái bình nhà thuốc Quảng An Hòa 169 Lê văn Duyệt

Và có bán khắp các tiệm thuốc Bắc.

SỐ 862

Cứ như thế trong gần một giờ đồng hồ hai thằng tự vệ chiến đấu nằm im thin thít theo dõi cuộc tấn công của địch mà trong lòng thấy bồn chồn. Cả lúc một vài toán quân chúng nằm ba thằng lính Phi Châu, đa đen như màu dầu mun đi qua mặt, chỉ cách chỗ chúng nó nấp chừng hai mét ruộng : thằng Ân thấy ngứa ngáy cả tay ; nó tự nghĩ giá lúc nãy nó cứ lấy một khẩu tiểu liên hay vài quả lựu đạn chẳng thì bọn kia có cánh bay lên giời cũng không thoát. Mỗi lúc gặp mỗi ngon như thế, thằng Ân quên bằng mất tăng nó đang ở trong cái thế lần trốn liền xuýt xoa khẽ nói:

— Ôài giời! Tiếc quá!

Tỵ Bái bực quá thích tay vào mạng sườn nó rồi ghé tai bảo:

— Mày có cầm mồm lại không! Đừng đậy mạnh bọn chú huy ở bỗ mooc chế chúng nó có ống nhòm, chúng nó trông thấy thì bỏ xác cả bầy giờ.

Thằng Ân chợt nhớ ra vội nằm im. Nằm mãi nghe tiếng súng nổ đã thấy nóng ruột, chân tay tê buốt vì không cử động. Một lúc sau bỗng Tỵ Bái khẽ bấm nó rồi chỉ tay ra trước mặt ; thằng Ân nhìn theo thì thấy từ con đường đất cối ơm trong làng có những toán lính lũ lượt kéo ra : chúng đi tếp nhau thẳng tếp ba thằng không có hàng ngũ nào cả, khác hẳn với lúc chúng tiến vào. Ngay gần bụi cây chỗ hai thằng tự vệ ẩn nấp, chỉ cách có một mặt ruộng, một toán năm thằng vừa đi vừa cười nói, thằng thì quàng súng sau lưng, thằng thì xách súng một tay, mũi chỉ xuống đất : đến một mô đất cao bên bờ ruộng, một tên lính đa đen lấy trong túi quần ra mấy quả trứng gà, dùng hai ngón tay cái bóp vỡ từng quả một rồi ngửa mặt dốc tuốt vào cổ họng.

Lập tức mấy thằng đồng bọn đổ xô đến cướp, tiếng cười tiếng nói vẳng lên nghe rõ mồn một. Kế đó, ba tên khác thân hình cao lớn nước da nhờ nhờ từ lũy tre đi ra : hai thằng đi trước cầm súng bên tay trái, còn tay phải chống nắm chặt lấy hai tay một người dân bà chít khăn vuông mỏ quạ, mặc áo cánh trắng theo sau bộ ba đó là một tên lính Bắc Phi khác cũng súng mắc tay, còn một tay khư khư giữ lấy miệng túi quần căng phồng lên, từ đó phát ra tiếng gà kêu quang quác : nó nhảy cởn lên miệng cười toe toét. Thằng Ân chau mày mím chặt môi và bắt giác thốt lên :

— Chết rồi chị kia!

Tỵ Bái « hừ » khẽ một tiếng như vừa đã cảnh cáo thằng bạn vừa đề cho hả cơn tức. Toán bốn thằng nuôi trứng gà lúc nãy đã trông thấy mấy bạn đồng đội của chúng vớ được những chiến lợi phẩm giá trị hơn nên cười phá ra ha chay theo như một bầy thú tranh mồi. Đợi cho cả bọn bầy thằng đã dẫn người dân bà đi ra sau ngồi gò cách đây một quãng khá xa, Tỵ Bái bèn ghé tai bảo thằng Ân :

— Mày tức cái nỗi gì mới được?

Thằng Ân cựa mình lầm bầm :

— Thế là nó cướp phá mấy làng bắt gà, lấy trứng, lại còn bắt cả dân bà nữa. Chắc là chị ấy kia hôm nay bị chúng nó hãm hiếp mất thôi.

Tỵ Bái cười nhạt nói :

— Cựa quậy vừa vừa chứ! Lúc nãy mà chúng nó vớ được thì chúng nó bắn bỏ mẹ! Chiến trận thì như thế là thường, hơi đâu mà tức?

— Nhưng nếu bọn Mặt Trận với bạn chỉ huy quân sự chúng nó chịu tiếp tế vô khi đạn được cho anh em mình và bảo cho mọi người biết trước thì đâu đến nỗi dân mất làng phải cái cảnh người chết, người bị thương rồi lại người bị hãm hiếp như thế này. Tức quá! Thật rõ ràng mắt trông thấy hiển nhiên mà không làm gì được!

— Thì chính vì thế cho nên tao mới phải giả tên anh em chứ! Mày thử tính xem nếu chậm độ một giờ đồng hồ nữa thì tính mạng ngót mươi trăm con người của đại đội mình ra sao? Tao cho thế còn là may đấy. Bây giờ mày hãy nhìn kỹ về phía cánh đồng làng Sài xem sao. Nếu thấy ở mặt ấy, chúng nó cũng rút rồi thì anh em mình cũng bắt đầu mà rút đi thôi.

(Mai tiếp)

1-7-1962, ngày khai giảng các lớp mới tại :
Trường Anh ngữ ZIÊN-HỒNG
80/6-8 Đường Bà Huyện Thanh Quan — Đ.T. 24.059
LÊ-BÁ-KÔNG LÊ-BÁ-KHANH
Bạn nào phải tên theo học các lớp mở ngày 1-6-62 vừa qua mà không còn chỗ, hãy tới ghi tên gấp để chắc chắn có chỗ học khóa này.

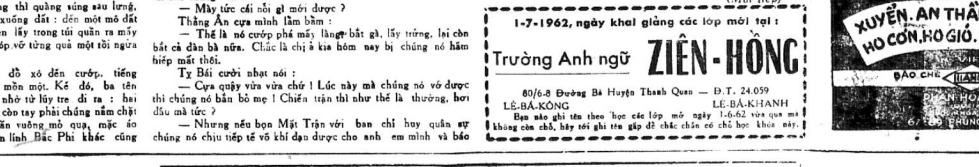

Xã hội tiểu thuyết của NGUYỄN - HOẠT

SỐ 924

Chị Sáu nói chưa hết lời, nước mắt đã trào ra. Hai tay bưng lấy mặt, nàng cắn chặt môi để cho tiếng khóc khỏi bật ra. Người lãnh tụ đặp nhẹ tay xuống bàn và nói, giọng không kém cương quyết :

— Cô vào trong kia mà khóc nốt chỗ giờ, rồi ra đây ta lại thảo luận tiếp.

Nghe câu nói của Giáo Lượng, nàng cảm thấy như bị một ngọn roi quất ngang mặt. Buông hai bàn tay ra, nàng ngửng lên nhìn anh ta. Qua hai hàng nước mắt, nàng nhận thấy khuôn mặt người lãnh tụ cương lên như kết loại toàn bằng gân mà tuyệt nhiên không có lấy một thoáng tình cảm. Tự trách mình đã cả giận mà để lộ sự mềm yếu, nàng đưa cánh tay áo quệt ngang mắt và mốc túi lấy khăn lì mùi.

— Anh đợi tôi một phút.

Nói đoạn nàng đứng dậy, xách cái túi vải đi về phía cái cửa nhỏ khép kín. Phòng tứa mặt mà tối nhưng nàng không bật đèn vì không muốn nhìn thấy mặt mình trong gương. Nàng mở vòi cho nước lạnh chảy vào chậu sứ và những hai bàn tay xuống. Đến khi chậu thật đầy, nàng mới khóa vòi để cúi xuống, vớt nước đắp lên mắt. Cho đến lúc nhận thấy mình đã hoàn toàn bình tĩnh trở lại, nàng mới bật đèn để trang điểm qua loa. Trở ra, ngồi vào chỗ cũ, nàng lẳng lặng nuốt cho bằng hết chỗ thức ăn còn lại. Người lãnh tụ cũng ngồi rất ngay ngắn để theo dõi từng cử chỉ của nàng. Trên mặt anh ta, nàng thoáng nhận thấy một vẻ thỏa mãn ác độc. Ăn xong, nàng xếp đọn cốc và đĩa gọn ghẽ trong khay rồi đứng dậy để sang ngồi ghế trước mặt Giáo Lượng. Nàng ngồi thẳng người, hai bàn tay chắp lại đặt trên mặt bàn và nói :

— Tôi xin tự phê là vừa rồi đã để mất bình tĩnh, làm phí thời giờ của anh. Tôi xin rút những điều mà trong lúc mất bình tĩnh tôi đã nói về anh Minh và anh Đỉnh. Tôi đề nghị anh tiếp tục vạch cho tôi thấy những sai lầm của tôi việc tôi tiếp xúc với anh Hào.

Người lãnh tụ gật đầu. Hai bàn tay vẫn đặt trên xấp giấy tờ của nàng, anh ta hỏi :

— Cô biết rằng thằng Hào không phải là một đồng chí chứ?

— Vâng, tôi biết.

— Cô cũng biết rằng gia đình nó gồm toàn những thành phần phản động, trừ một mình anh Hùng của cô chứ?

— Vâng, trước kia anh Hùng có cho tôi biết và dặn tôi rằng chính vì thế mà tôi không nên nhận anh em với anh Hào.

— Như vậy cô có thấy rằng việc cô tiếp xúc với nó là rất nguy hiểm cho bản thân cô không?

Câu hỏi này, chính chị Sáu cũng đã tự đặt ra trước khi quyết định đến thăm Hào, nhưng lúc đó vì quá tự tin nàng đã gạt đi ngay. Cho nên, khi bị Giáo Lượng cắt vấn, nàng chưa có sẵn câu trả lời. Người lãnh tụ lại nói :

— Cô nghĩ thế nào thì cứ nói thật đi. Nói với tôi còn hơn là phải tự phê bình trước một buổi có nhiều đồng chí khác.

— Một phút sau nàng mới tìm được câu trả lời mà nàng cho là suôi nhứt :

— Tôi cũng đã có nghĩ đến những khó khăn có thể xảy ra cho tôi nhưng tôi không ước lượng những khó khăn ấy.

Người lãnh tụ đập nhẹ tay xuống bàn như để khuyến khích:

— Nếu vậy để tôi chỉ cho cô thấy. Trước hết, do việc cô đi lại thân mật với nó những cán bộ của đồng chí Minh có thể tìm ra rằng đối bên có họ với nhau. Vào trường hợp ấy tất cả những thành tích mà tôi đã khổ công xây dựng cho cô sẽ không còn có giá trị gì nữa. Sự phát giác về gốc tích của cô chắc chắn sẽ bị một vài phần tử vô kỷ luật trong đoàn thể dùng làm lợi khí chống lại lãnh đạo, nhất là tất cả những phần tử thù địch của chúng ta sẽ chửa mũi dùi tấn công vào đấy và đoàn thể sẽ thiệt hại không ít.

Tôi chỉ nói thế, cô cũng đã có thể hiểu được rằng đoàn thể và hàng ngũ lãnh đạo sẽ phải bàn biện pháp nào để làm cho địch mất mục tiêu công kích.

Câu sau cùng được người lãnh tụ dằn mạnh từng tiếng làm cho người nữ cán bộ không khỏi rùng mình. Nàng bồng thấy giọng mình nhỏ bạn đi :

— Vâng, tôi hiểu.

Vẫn đều một giọng, người lãnh tụ nói tiếp :

— Chưa hết. Cho đến nay tất cả mọi người đều chưa biết rõ tư tưởng chính trị của thằng Hào ra làm sao. Cả anh Minh, cả anh Đỉnh đều nhận được những báo cáo hoàn toàn trái ngược về thái độ của nó. Ngay đến những cán bộ vận nghệ từng quen biết nó đã lâu và hiện đang làm việc cùng với nó cũng mỗi người nhận định một phách.

Anh chàng Xuân thì sẽ thì nhất định hiệt nó vào thành phần phản động số 1 mai phục trong hàng ngũ của ta và cho là nó còn nguy hiểm gấp bội thằng em nó đã đi theo tụi kia. Còn mấy anh chàng văn sĩ khác lại quả quyết rằng nó thuộc phe thân pháp. Điều đáng chú ý là bảo cáo của mấy anh văn sĩ này lại đưa ra những bằng chứng cụ thể rất ăn khớp với nhau.

Chính cái ngày hôm nó tất cả bộ của anh Minh lúc buổi tối, thì lúc buổi sáng nó đã triệt để bênh vực hành động của quân Pháp ở Hải Phòng và đọa đánh một cán bộ vận nghệ khác. Đồng chí này lại là một bạn thân của nó xưa nay. Về những báo cáo ma anh Minh nhận được thì ta còn cần đánh giá lại để tìm xem những điểm nào đúng, những điểm nào sai. Nhưng về những báo cáo mà anh Đỉnh nhận được thì tôi cho rằng hoài nghi là qua đáng. Cần về phần cô thì cô nhận định về nó ra sao?

Chị Sáu biết rằng những lời Giáo Lượng vừa nói ra không phải là bịa đặt. Bởi thế mỗi điều tiết lộ kém với chi tiết là một kích thích mới khiến nàng càng thêm hoang mang. Tuy vậy, nàng cũng tự gắng :

— Anh Đỉnh cũng cho tôi biết qua loa như vậy ngay từ hôm đầu.

Chính anh ấy nhờ tôi động viên tinh thần Hào rồi anh ấy lại đặt kế hoạch cho tôi sang bên Nha công An gặp anh Minh. Đến lượt anh Minh cũng xoắn xuýt nhờ tôi khai thác nó để tìm ra đầu mối cái tổ chức việt gian do một thằng bạn nó tên là thằng Chương cầm đầu.

— Điều đó tôi biết, Cô không cần phải dài dòng. Nhưng cô hãy nói cho tôi biết rằng cô đánh giá thằng Hào như thế nào?

(Còn nữa)

TÌM THUỐC TRỊ HO?

Bịnh phong đàm, Ho kéo dài mệt ngày, Ho khan mệt tức ngực. Ho tinh sáu, đã dùng nhiều thuốc không khỏi, cần tìm thuốc :

Cao Ho Quảng-An-Tiên

Trị các chứng Ho của người lớn. Ho trẻ em. Hiệu nghiệm đã bao phải, ngừa ho, linh ho. (Có bán khắp nơi).

Đông Dược sĩ LÝ TRÁC 169. Lê văn Duyệt — Saigon.

Do Võ Phi Hùng Cựu HS Petrus Ký (67-74) tặng Huỳnh Chiếu Đẳng chủ Kho Sách Xưa Quận Ven Đường

NÓI HAY ĐỪNG

Đạo Đức của một Giám khảo !

Cách đây mấy năm, ở Bắc Phần, một nữ sinh đã phải đỏ mặt không dám trả lời (chứ không phải không biết) câu hỏi các cô của một giám khảo: « Nhỉ đáo thả bế cho người tình chung » trong kỳ thi văn đáp T.H.Đ.N.C.

Báo chí hồi ấy đã xôn xao một đạo cô thất độ thiếu giáo dục của nhà giáo đục kia. Người ta tưởng rằng những trò này không thể nào tái diễn, nào ngờ ở kỳ thi Tú Tài I vừa qua, một nữ sinh đã vào được cửa đạo lý bị rớt oan uổng chỉ vì tính ba lăng nhăng của một giáo sư rất trẻ !

Ai đời, đi hỏi vấn đáp, thầy chẳng hỏi vào bài học cho, lại cứ tán vớ vẩn : « Em ở đâu ? Ba má làm gì ? Có mấy anh em ?... ». Cô nữ sinh nào vẫn là con một công chức nên cũng khá sắc sảo khôn ngoan. Khi kịp hiểu ra ý tưởng... đen tối của ông thầy đáng kính (!) cô đã cảm thấy lo lo vì biết mình vừa đụng phải một con người khá «ngụy hiểm» và tính cảm ngay là thế nào mình cũng cảm chắc rớt vấn đáp kỳ này. Nhưng cô vẫn bình tĩnh và khéo léo biểu thêng một bài học lịch sự bằng cách lễ phép nhắc thầy trộ cô «nguyên hình» mặt bộc tôn sư :

— « Thưa thầy, những môn học này không có trong chương trình ạ ! »

Vị giáo sư nọ xem mặt như vừa bị ai «kê tủ đứng» vào giữa miệng ! Thầy đã gặp phải đứa học trò quả là cao tay ấn ! Vì rốt kết quả ra sao, chẳng nói chắc quý vị đọc đến đây cũng rõ và phải ngậm ngùi cho số phận hẩm hiu của nữ sinh nọ bị đánh rớt không phải vì bất tài.

Hãi gần đây, người ta đã tốn bao nhiêu giấy mực và thậm chí cả nước bọt nữa để trách học sinh thời nay — so với thế hệ học sinh xưa — đã mất hết nghĩa lý đạo đức. Nhưng nếu chỉ xét ở một khía cạnh nghĩa là đề lỗi và trách cứ cho học sinh, e rằng quá chủ quan. Thử hỏi nếu ông thầy ngày nay hãy thử xử sự đúng với nghĩa chữ SƯ thì hỏi thực trò đâu có dám khinh nhờn để ăn đến cổ hỗn được ?

Đến đây, chúng tôi trường cũng nên mạn phép đặt vấn đề đạo đức ở ngay chính các nhà mô phạm. Chúng ta phải thẳng thắn nhìn nhận rằng trong hàng ngũ giáo giới hiện nay có lẫn lộn nhiều con chiên ghẻ đã phá hoại thanh danh cao quý của bậc Thầy. Báo chí đã nói đến hy nhiều rồi nhưng chỉ là một thiểu số. Còn biết bao nhiêu con chiên ghẻ khác núp trong bóng tối đang chạy theo tội lỗi. Tổng Hội giáo giới hãy kịp thời có những hành động cứng rắn để vạch mặt chỉ tên họ trước dư luận mới cứu vãn được nền giáo đục.

Hành động của vị giáo sư nào ở kỳ thi Tú Tài I vừa qua quả là vị đã đã đi quá nguyên tắc sư phạm rồi đó. Kẻ cũng còn may cho ông ta, nếu nữ sinh là một cô gái ngoài đời trong trường hợp này sẽ chẳng ngần ngại gì tặng thầy vài cái bợt tai kèm theo câu mắng cô lối tán gái sống sượng và có ý thác kia. Nhưng người ta nghĩ rằng, nữ sinh nọ đã cho thầy một bài học còn đau đớn hơn là những cái tát, câu mắng vào tận mặt ! Và người ta không thể nào trách cô nữ sinh nọ, vì nếu cô ở vào trường hợp này đều phải xử sự khôn ngoan như thế.

Cuối cùng chúng ta thử nêu lên một đề nghị : có nên mở những ngài giáo có máu nóng... lạnh kiểu trên trở về Đại Học Sư Phạm để thụ huấn thêm về môn Đạo Đức ???

PHẠM LANG

Phụ nữ đỏ mặt sanh sao, yếu đuối mau già. Nguyên do vì máu xấu, kinh nguyệt không đều, tử cung sa, dây chằn đau. Bạch đái chiều nên mau dùng thuốc :

KIỆN MỸ-TỐ « RỒNG BAY »

(1 Linh dược giúp sức qui kỳ quá cả khỏe mạnh sắc tươi mát mẻ)

Nguyên nhân bệnh phổi

Mới phát phần nhiều bị Cảm gió, Ho phong, Xổ mũi, Nghẹt mũi, Nhức mỏi, Nóng lạnh. Nhức đầu đau mình biết uống ngừa : **HO XỔ MŨI « RỒNG BAY »** vài ngày sẽ khỏi bệnh.

Nếu trị không dứng mặt thuốc 28 ho dây dưa lâu ngày biến thành Đau Phổi sanh ra phải nóng, ho khan, cổ ngứa ráng ngực, đêm ngủ không yên, hàng năng lo liên miên. Phụ nữ máu nóng sanh ho và ho Sâu hậu hãy tìm ngay **HO MẠT PHỔI « RỒNG BAY »** mới trị dứt cơn bệnh.

Đ.D.S. HUỲNH - QUANG 646, Phan thanh Giản — Saigon Có bán khắp tiệm Việt-Hoa.

— Giúp các sản phụ đầy đủ sức khỏe trong lúc có thai và sau khi sanh.

— Giúp qui Bà sanh đẻ mau mắn, đủ tháng đủ ngày, không sự làm khó, con bé được khỏe mạnh.

Đây, lời khuyên hữu ích để qui Bà có thai giữ gìn sức khỏe của chính quý bà và gia đình qui bà, là dùng :

DƯỠNG THAI CHI BỬU La-vạn-Linh

Trị bệnh : ói mửa, đã dưới, ít ăn ngủ, có huyết bạch, thai yếu bụng trăng ngăm ngăm đau bụng, thai động hay trụy thai... Dùng thuốc này đề dưỡng thai bổ huyết, tăng sức khỏe, hết một 1 (có bán khắp nơi) Đông dược sĩ La Chánh 532 đường Đông Khánh Chelon.

Jumelles à Prismes

ỐNG NHÒM « LĂNG KINH » (JUMELLES À PRISMES)

- Hảo hạng
- Đủ cỡ lớn nhỏ
- Càng lớn từ 6 đến 20 lần

(Xin hỏi giá)

ỐNG NHÒM « XEM HÁT » (JUMELLES DE THÉÂTRE)

- Gấp lại chỉ bằng hộp thuốc lá.
- Lúc nào cũng sẵn sàng trong túi để xem hát, đá bóng, đua ngựa.

Giá : 380đ.

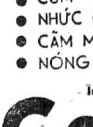

Jumelle de Théâtre : 380đ. Ở xa gửi bưu phiếu 400đ cho

HẠ - LONG
PHOTO
73, Đường Pasteur, 73
(Gần Ciné Casino) SAIGON

ĐỂ TRỊ MỘT CÁCH MAU LẸ

những bịnh

- CÚM
- NHỨC ĐẦU
- CẢM MẠO
- NÓNG LẠNH

luôn luôn nhớ dùng

Cortal

MAU LẸ • CÔNG HIỆU • CHẮC CHẮN

BẠN ĐỌC VIẾT

Sao cấp giấy lâu vậy ?

Tại ông cũng ở trong Đô thành Saigon mà ở các Quận Hành chính thác thì con đã xong, sau khi đến Quận khai sanh chỉ 5, 10 ngày là có giấy khai sanh. Mà riêng tại Quận 5 (Cholon) thì lục khai sanh những 1 tháng sau mới được.

Còn khai sinh con mới sanh thì 1 tháng vẫn chưa được. Nhưng vậy thì tại cơ quan ở quận ở quận lâm việc, hay tại ở đây người ta sinh đẻ nhiều mà lâu thế. Cả công chức và quản nhân có con sinh ở trong Quận 5 cũng phải đợi mãi có khi trên 1 tháng chưa lấy xong khai sinh để nạp cho cơ quan kế toán.

Rất mong v.v...

Một đặc giả

Trường hợp khăn thiết về nhà, đất

Trong khi toàn dân đang nỗ lực có gắng và hy sinh để tiêu diệt quốc thù, thiết tưởng cần phải xét đến sau đây cần thiết, để khỏi chia rẽ hàng ngũ ta.

Trong khi những chiến sỹ phải xâm gan, nếm mật, thì có một số chủ đất Việt Nam và ngoại kiều, không chịu nhẫn thức sự hy sinh cao cả ấy mà thi hành những biện pháp có tính cách trục lợi, đối với anh em nghèo.

Những chủ đất này đã lợi dụng thời cơ, bỏ tiền ra mua được nhiều thửa đất trống, mà xưa kia là ao bàu, nước đọng, nên đã mặc nhiên cho những người không có đất, đang mò hôi, nước mắt và sức lao động của gia đình, biến đất thành những nơi nhà cao ráo sạch sẽ. Khi nhìn thấy đất của mình đã có giá trị họ bèn áp dụng kế hoạch đòi đất, tray tố chủ nhà trước Pháp Luật, và vin vào lý do chiếm đất bất hợp pháp.

Vì phương diện Pháp Lý, thì người ngày xưa nhà lên thửa đất ấy phạm lỗi chiếm đoạt, phải trả đất cho chủ, nhưng vì thực tế thì không đúng, vì nếu chủ đất không thấu thuận thì chủ nhà xây nhà thế nào được ?

Cũng có chủ đất thu tiền mướn đất, cũng có chủ không thu vì dựng ý đòi đất, sau khi mặc nhiên cho chủ nhà ở một thời gian. Nhưng vậy tức là chủ đất có lòng thương, vì có ý hóc lợi xúc lao động của giới vô sản.

Anh X. là một Chiến sỹ Bảo An có vợ và 3 con, lâm được 1 căn nhà ở trên 1 thửa đất trống, không biết của ai, sau khi đã tốn bao nhiêu là công của để lên nền — anh luôn luôn ở nơi tiền tuyến vì vợ con trú ngụ ở căn nhà này — đột nhiên bị chủ đất truy tố đuổi đi — Chưa hiểu chủ đất có số được tuyệt quyền, và quyền lợi của người vô sản không dựng ý chiếm đoạt, có bị chế đạp không.

Chủ đất hay Ngôi nhà là vô nhân đạo ?

Đã dung hòa quyền lợi chung, và để cho tình đoàn kết được thêm chặt chẽ, gây thành một lực lượng hùng mạnh tiêu diệt quân thù chúng tôi thiết tha mong rằng : giới trách chủ Việt Nam cũng như người kiều không nên quá chú trọng đến lợi riêng. Và xin các nhà chức trách cho một giải pháp thỏa đáng.

C.D.

SÁCH MỚI

Tự-Do vừa nhận được những cuốn sau đây :

— Tập Truyện ngắn « *Ngày sau* » của Đặng Trần Huân. Sách in đẹp, giá 16đ tương, giá bán 15đ00.

— Cuốn « *Mọc Học Chữ Quốc Ngữ* » của Ung Hanh, sách trình bày văn phạm tiếng Việt thêm vào đó những lối viết mới. Sách dày 39 trang, giá bán 15đ00.

— Tập thơ « *Lạc Loài* » của Thiết Tố — la Rondo, không ghi giá bán.

— Tập thơ « *Cho thoát hồn thơn* » của Thế Phong, la Rondo dày 27 trang, giá 50đ00.

Xin cảm ơn các tác giả và giới thiệu cùng bạn đọc thân mến.

TỰ-DO

Trời ngó lại !

Các bịnh phòng tình bưu liễu, mới phát hay đọc nhập vào cốc, không biết đăng thuốc phải chết oan, hay là không hết dứt, rồi cũng phải uống SƯU ĐỘC BÁ ÚNG HOAN « ÔNG TIÊN » vì nó trị đặng tận gốc, tuyệt nọc khỏi cần trở cần. Gần 30 năm ai ai cũng điều biết.

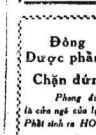

Hỏi các tiệm thuốc Hoa Việt Saigon 228 — Lê-Thánh-Tôn Đ.d. S Nguyễn-Hoàng-Hoanh

— Hồi hộp, tim đập mạnh, mặt bắt thường.
— Hay chóng mặt, mỏi mệt, xây xẩm, khó thở...

Uống thuốc vượng tim :

TÂM CHÍ BỬU La-Vạn-Linh

Hiệu nghiệm đặc biệt để trị : tim lớn, tim yếu, lâm mạt, ít ngủ, mộng mị, hay quên. Đây là phương thuốc dưỡng tim an thần quí giá, công hiệu tối hậu để bồi bổ tinh thần, ngủ để an ngon, sắc khí hồng hào, lao lực không mệt (có bán khắp nơi).

Đông dược sĩ LA CHÁNH 532 Đông Khánh Chelon.

TỔNG KẾT

cuộc thảo luận về

vấn đề Giải trí trong xã hội hiện thời

(Tiếp theo)

Bài của THU GIANG - NGUYỄN DUY CẦN

(III)

Không nên lầm lẫn *Vui chơi với Giải trí*. Vui chơi là hành thức thấp kém nhất của sự giải trí. Là tại sao ? Là vì càng vui chơi mãi, càng dễ chán lắm. Cho nên, mới có sự đổi thay thay đổi mãi cuộc vui chơi đủ mọi hình thức : hết cách này đến cách kia không biết đâu là cùng.

Chung quy đều tại cái quan niệm sai lầm rằng người là « *ở không những* », nghĩa là không làm gì cả. Câu nói nầy của d'Aguesseau mà bạn N.N. N. nêu ra thật là chính xác : « *Thay đổi việc làm, tức là nghỉ mệt đấy !* » (changer de besogne, c'est se reposer). Với quan niệm ấy, thì cuộc giải trí sẽ tìm được phương hướng hợp lý của nó.

Giải trí là một công việc làm « *hướng vào một chiều khác với công việc làm thường buổi của mình* ».

« Sự giải trí, sự vui chơi phải quan niệm nó như là khía cạnh của một sự hoạt động hữu ích (...) Trái lại, nếu không quan niệm như thế mà lại cho rằng « nghỉ việc » là không nên làm gì cả, và nhẩn thể, đi tìm các thú vui như đi xem hát, hội bạn, hay ăn nhậu... thì tai hại không biết chừng nào. Học nhạc, học vẽ thuật, học vẽ, học làm đồ gỗ... và thỉnhthoảng trở về với việc làm của mình hăng ngày đó là cách tìm một cái thế quân bình cho một đời sống điều hoà và việc làm sẽ nhờ đó mà có được nhiều kết quả hơn ». (1530 /27-4-62).

Tuy nhiên không làm đem một cái cực đoan nầy thay vào một cực đoan khác như có nhiều người làm việc bằng trí óc suốt ngày, lại đi tìm giải trí bằng một công việc nhọc mệt khác bằng thể xác là đánh banh hay đá bóng đến mệt nhoài cả con người. Cả hai đối cực ấy chỉ làm cho con người thêm tồn chứ không có lợi ích gì cả. Người ta thấy có nhiều người sau ngày chủ nhật trở về với việc làm hằng ngày bơ phờ, nhọc mệt...đến không làm được một việc gì nữa thì được cả.

★

Bạn Lâm Anh (Thị Nghề) nói : « Hai chữ giải trí đã bao hàm cái nghĩa thâm sâu của nó là « giải tỏa tâm trí » con người đề gìn giữ sức khỏe và tâm thần trí não cũng cả thể chất, hầu có thể làm việc đắc lực và lâu dài hơn ». (1533/2-5-62). Ông lại còn thêm : « chẳng những nó có công giúp *giải tỏa sự căng thẳng của tâm trí*, mà còng thêm *nâng cao tinh thần trí não của ta* ».

Bạn Linh Quang (Tự Do số 1538, 8-5-62) thì cho rằng « với danh từ của nó là *giải và trí*, thì sự « giải tỏa sự căng thẳng của tâm trí, cũng đã đủ lắm rồi » (...) « *cần gì phải đẻo thêm cái « đông thời nâng cao tinh thần trí não* » làm gì ! »

Theo bạn Linh Quang, thì sự định nghĩa trên đây của bạn Lâm Anh « *không phải là sai* » nhưng « là *quá thơm* ».

Định nghĩa rằng Giải trí là giải tỏa tâm trí là đã quá đầy đủ, vì tâm hồn trí não có giải tỏa được thì dĩ nhiên không thể lại lâm cho nó chìm đắm... Bởi « nếu lâm cho nó chìm đắm thì lại làm cho nó khó thở hơn, như vậy, lâm gì giải tỏa [cho nó nhẹ nhàng. Lâm cho con người thỏa mãn đực vọng thấp hèn là làm xúc động con người rất mạnh, có lại thêm cho tâm trí vì đã lâm cho nó nặng nề hơn ».

Cái lẽ mà bạn L.Q thắc mắc và bực bội là « nếu đẻo thêm cho giải trí một sứ mạng luân lý, tức là kèm hãm sự giải trí vào một vấn đề bực mình nữa, là lối giáo đục giảng « mô tanh » nó sẽ làm chán con người... không thể kể. « Tôi lâm việc quá nhiều, tôi chỉ cần giải trí thôi, đừng có lợi dụng lúc tôi cần tĩnh dưỡng tinh thần trí não mà đem nhồi thêm cho tôi một trăng «đạo đức giả » ấy » thêm nữa. Đề minh chứng bạn L.Q nói tiếp : « Có gì bực mình bằng các tuồng cải lương thường có tánh hay gò bó câu chuyện để rồi tung ra vài khẩu hiệu tuyên truyền rẻ tiền cho một quan niệm gì(...) Tôi thấy có nhiều kẻ, dĩ nhiên trong đó có tôi, đã bực mình đến phải « chưởi thề » cho nó « để chịu » một chút. Đừng có quá xem thường thánh giả hay khán giả, và đừng nên vịn vào cái khẩu hiệu « *giải thậm trí* » mà mỗi mỗi đều lo lắng cố gắng « nâng cao » tinh thần dân chúng bằng những khẩu hiệu quá « trẻ con » gia đời không thích hợp với sự thật ngoài đời... Đừng quá xem thường mà nhìn quần chúng như đám trẻ con « mắt đẹp » cần được « giáo đục » bất cứ ở trường hợp nào ».

Bạn L.Q. tha thiết yêu cầu : « chúng tôi chỉ xin trong những giờ phút nghỉ ngơi tâm trí, hãy để cho chúng tôi yên với câu chuyện giải trí của chúng tôi,.. Giựt gân, làm cho hồi hộp... không sao, miễn đừng nhồi danh luân lý đạo đức mà bắt cứ đâu đâu cũng đem mấy ông tài tử và soạn kịch « ăn lương » kia ra đề gượng đạo đức mà dạy chúng tôi như họ đay con dạy chầu năm ba tuổi của họ ở nhà... Nếu lại lấy luân lý đạo đức làm mục tiêu cho nghệ thuật, thì biết đâu lại không dẫn nghệ thuật đi về một chiều »...

(Mai tiếp)

Ai đau khổ về ...Bịnh Trĩ ?

Cắt đứt cội mau lành bịnh nhưng đã là trị ngọn, muốn hết dứt, chớ để Nội Trĩ hay Ngoại Trĩ, đại tiện có máu lâu mà đau nhức, hậu môn có mụt vì sưng, chảy nước vàng, lâu ngày sanh mạch lươn, nên uống TRƯỜNG PHỤNG TRỊ LẬU HOÀN số 57 VÕ-VĂN-VÂN giá 25 đồng uống đặng nhiều ngày.

...MỘNG DI HƯỚT TINH

Hay đau lưng nhức mỏi : Hãy uống TAM TINH HẢI CẨU BỔ THẬN HOÀN số 2 VÕ VĂN VÂN. Rẻ tiền — Hiệu nghiệm. Giá 32đ50.

...ĐAU BỤNG MÁU

Đau bụng lân chiêng, mặt mày tái mét hoặc 2-3 tháng có kinh 1 lần, huyết điều ra ít, nên uống BẠCH PHỤNG ĐIỀU KINH số 37 Võ Văn Vân rất hợp cho qui Cô mới có kinh, qui Bà huyết kém, giá 28đ50, uống 5 lần. » (Kỳ Thại).

... ĐẦU TỪ CUNG

Từ cung sa, sưng, giây chằng yếu, bạch đới nhiều, uống BÁ ĐẠI SƠN QUÂN TÁN số 1 VÕ VĂN VÂN linh nghiệm vô cùng. Hỏi các tiệm thuốc bắc Việt Hoa. 26đ00 và 45đ50.

Nhà thuốc VÕ-VĂN-VÂN
Đông dược sĩ Võ-văn-Thiêm
201-211 Đ.L. Nguyễn thái Học SAIGON

PHÁI TRỪ
Tận gốc bệnh sởi đậu

BAN TRÁI
mới mong khỏe mạnh luôn luôn

Nếu trị không dứt điểm nơi đến chốn, hoặc kèm kiêng cữ, gió bình con lại, thường lâm tới con mang đau mai mạnh, ho, nóng, đau răng, sổ mũi, đau mắt, chốc lở, ghẻ, ngứa, đi cầu khi táo, khi tuốt, gây ốm xanh xao, lòng ta, kém ăn, khóc dầm, ra mồ hôi trộm, kiết đàm, kiết máu, phu ngay biến, thấy mặt, hoặc nhiều chứng như trên, là gốc bịnh chưa dứt, phải đến nhà thuốc chuyên môn điều trị, mới được mau lành.

Đông Y-sĩ kiêm Dược sĩ VÕ-DƯƠNG-HOÈ

Nhà thuốc **THANH - XA**

Trước ở hàng Thiếc Hanoi, khách đông thuốc lớn nên cửa tiệm chật hẹp. Mấy ngày bốc tới ngoài 100 thang. Dầu bịnh nguy hiểm tôi đều cứu khỏi được, nay mở tại :

26 Ngô tùng Châu Saigon, cửa tiền 2 con voi.

HO

Thuốc nước, thơm, ngọt, dễ uống mau khỏi là đặc điểm của thuốc ho THANH XA. Hạng A 40đ. B20đ.

MỒ HÔI TRỘM

Trẻ em mặt bùng da vàng kém ăn ít ngủ, nay đau mai mạnh, đại tiện khi táo khi tuốt, hay ra mồ hôi, uống ĐẠI BỔ CHÂN ÂM THANH XA 1 tuần, dứa trẻ ăn chơi khỏe mạnh. Bán nhập trăng thầy. Mất hộp 20 đ.

SÁNG CHẾ CỦA TRUNG TÂM NGHIÊN CỨU ESSO

5 CÁCH BẢO VỆ ĐỘNG CƠ CỦA NHỚT ESSO EXTRA

- Nhớt « Esso Extra » ngăn ngừa sự đóng Mồi trị sự-tính. Tránh hiện-tượng lắc nhớt nhớt.
- Nhớt « Esso Extra » giữ cho máy mới 20-Hông sạch. Ngăn-cản sự lắt-lắp gây chết máy. Máy-không được lâu cũng đặt.
- Nhớt « Esso Extra » không đặt-đặt máy tốt nhất thì-đo bằng cách giữ cho máy được trơn và lâu tượng mới thôi-tiết.
- Nhớt « Esso Extra » giữ cho máy mới-không chạy nhớt quang. Không bị đóng phun nhớt chất-xăng-tố và loại trừ những đồ-bẩn có hại ra khỏi máy.
- Nhớt « Esso Extra » không có chất-nhớt làm mất hiệu-lực và như thế bực đạo sẽ đóng được lâu hơn.

Quý-vị và Thầy sản-phẩm kỹ-diệu nầy tại những nơi có đề-hiệu Esso xanh, trắng, đỏ, đề-hiệu mới của ông-hãng.

Tài liệu địa lý, kinh tế

TỈNH NINH THUẬN (I)

Tỉnh lỵ : Phan Rang.

Địa thế : Ninh Thuận ở về phía Nam Trung Việt. Miền có nhiều núi, nhiều đồi gò và những khu đất hoang vắng.

Vị trí : Phía bắc giáp Khánh Hòa. Phía Nam giáp Bình Thuận. Phía Đông là Thái-bình Dương và phía Tây giáp Tuyên Đức.

Khoảng cách với Saigon : 345c/s.

Kinh tuyến 108°59'. Vĩ tuyến 11°34'.

Nhiệt độ : Trung bình : thiết thực 27° tối đa 32°, tối đa 23°

Diện tích toàn tỉnh : Năm 1960 : 3498c/s2.

Mật độ dân cư/c.s2 : 35.

Mật độ dân cư trồng lúa : 726.

Dân số toàn tỉnh : Năm 1960 : 136.730 (Dân số tỉnh lỵ, 1959 : 19.800)

— Đàn ông. 64.183...

— Đàn bà... 72.547..

— Sinh xuất trung bình : 37%.

— Tử xuất trung bình: 8%.

Thành phần Dân chúng : Năm 1.960 :

— Việt Nam : 104.899

— Trung Hoa : 11

— Đồng bào : 31.795

— Người Ấu : 17

— Ngoại kiều khác : 8

Ngành trồng trọt chính : lúa (nhưng diện tích rất ít).

Ngành trồng trọt phụ quan trọng : Hoa mầu phụ, Bắp, thuốc lá và dừa.

Nguồn lợi chính : a) Về nông nghiệp: lúa (1960: 15.900 mẫu, sản xuất : 26.000 tấn), bắp (1960 : 1.500 mẫu, sản xuất : 450 tấn), thuốc lá (1960 : 1088 mẫu, sản xuất : 1088 tấn) có nhiều nguồn lợi về lâm sản và hải sản.

b) Về Khoáng mỏ : có chì và kẽm (tử Phan Rang đến Daist) có thiếc và Wolfram.

Các hoạt động tiểu công nghệ : làm vôi — làm gạch ngói, làm đồ gốm, làm đồ gỗ, các sản phẩm bằng mây, tre, dệt tơ lụa, làm nước mắm và khai thác các hầm đá v.v...

Sản phẩm địa phương xuất tỉnh : Thuốc lá, các loại lâm sản và hải sản.

Những loại hàng hóa thường nhập tỉnh : Lúa gạo các sản phẩm khai thác rừng rú và các hầm đá — Các loại sản phẩm tiêu thụ khác.

Số tiêm buôn (có môn bài) năm 1959: 1.476. Những đặc điểm riêng của tỉnh : Vì ở vào địa thế lòng chảo, nên về mùa hè Phan Rang rất nóng, nhất là về buổi trưa sức nóng như thiêu đốt. Tourcham thuộc Phan Rang là kinh đô của dân tộc Chàm thuở xưa. Nơi đây hiện nay còn lưu lại một Tháp Chàm cổ kính và vĩ đại nhất trong các Tháp chàm của miền Trung.

Tỉnh Bìnhthuận

Tỉnh lỵ : Phan Thiết

Địa thế : Tỉnh Bình Thuận ở về miền Nam Trung phần và giáp giới với Nam phần. Miền hồn hợp. Có núi rừng, đồi gò và biển cả. Rất ít đồng bằng.

Vị trí : Phía Bắc giáp tỉnh Tuyên Đức và Ninh Thuận. Phía Đông Nam, Nam và Tây Nam giáp Thái Bình Dương. Tây Bắc và Tây giáp Lâm đồng và Bình Tuy (Nam phần)

Khoảng cách với Saigon 198c/s.

Cao độ tại ga Phanthiết 61h3 Kinh tuyến 108°86'. Vĩ tuyến 10°56'.

Nhiệt độ : Trung bình : thiết thực 27° tối đa 31°, tối đã 23°.

Diện tích toàn tỉnh : Năm : 1960 : 4404c/s2.

Mật độ dân cư/c.s2 55.

Mật độ dân cư/c.s2 trồng lúa 1361.

Dân số toàn tỉnh : Năm 1.960 : 244.349 (Dân số tỉnh lỵ, 1959 : 49.500.

Ngành khai thác chính : Đánh cá và lâm nước mắm.

Ngành khai thác phụ quan trọng : Lúa, bắp và bông vải.

Nguồn lợi chính : a) Về Nông nghiệp : Lúa (1960 : 19.200 mẫu, sản xuất : 31.800 mẫu).

— Bắp (1960 : 1200 mẫu, s.x: 1200 tấn). Bông vải (1960: 350 mẫu, sản xuất : 219 tấn).

— Rừng cấm (có 152.000 mẫu). Rừng bảo vệ (440.000 mẫu). Và quan trọng là các nguồn lợi biển cả.

b) Về Hầm mỏ : Có chì và kẽm (đọc khu vực từ Phan Thiết tới Blao).

— Có suối nước nóng tại Vĩnh hảo và phía Bắc Phan Thiết. Suối này đã được khai thác và biện nay đang cung cấp nước suối cho nhu cầu của dân chúng trong xứ mà ta thường gọi là nước suối Vĩnh Hảo. Có muối tại Cà Ná.

Các hoạt động tiểu công nghệ: kỹ nghệ chế tạo và sản xuất nước mắm, tiểu công nghệ làm nước mắm, làm ghe xuồng đánh cá, làm lưới đánh cá, làm gạch ngói, các loại đồ gỗ, các sản phẩm bằng tre nứa, dệt sợi v.v.

Sản phẩm địa phương nổi tiếng : Nước mắm Phan Thiết nước suối Vĩnh Hảo.

Sản phẩm địa phương xuất tỉnh : Nước mắm, Cá biển, khô mực,

— Các loại hải sản, lâm sản, nước suối VĩnhHảo, các nguyên liệu.

Những loại hàng hóa thường nhập tỉnh : Lúa gạo mua nhiều nhất, và tất cả những dụng cụ ngư nghiệp, máy móc và các sản phẩm tiêu thụ khác.

Số tiêm buôn (có môn bài) năm 1.959 : 2.969.

Những đặc điểm riêng của tỉnh : Phan Thiết là trung tâm sản xuất nước mắm quan trọng nhất của Việt Nam. Tại Nam phần, nước mắm Hòn ở Phú Quốc (gần Hà Tiên) cũng nổi tiếng, nhưng số sản xuất không nhiều. Nước mắm Phan Thiết đã cung cấp cho nhu cầu toàn xứ, Hầu hết những làng mạc ở ven biển thuộc địa phậnPhan Thiết đều là những làng đánh cá. Đa số dân chúng sống với

(Xem tiếp trang 2)

(1) Tourcham cũ.

(2) Phan Thiết cũ.

Về việc đóng phân kỳ thuế 5/7

SAIGON. — Bộ Kinh tế nhắc lại để các thương gia biết rằng các thương gia khỏi phải xin đơn tiền hạn để đóng phần kỳ thuế 5/7 thuộc các lệnh thu ngân mẫu B cũ, nghĩa là cấp trước ngày 1-6-62. Các phần kỳ đã được ấn định sẵn trong thông các 1953-BKT/VP-KH ngày 5-6-62 ; và điều kiện là được dương nhiên cho trả phần kỳ, miễn là thương gia phải đóng trước ít nhất 35% trị giá lệnh thu ngân khi đóng hạn (phần kỳ nhất) tại Ngân hàng trung gian. Số thuế còn lại sẽ được cho thanh toán vào phần kỳ II, và phần kỳ III.

Các «Quyết định Triển hạn» sẽ được gửi cho phụ trương tờ « Chấn Hưng Kinh Tế » để các thương gia biết và đến nhận tại Phòng Xuất Khẩu.

Hàng năm, Việtnam nhập cảng trên 400 PHIM chiếu bóng

SAIGON — Theo tài liệu thống kê, năm 1961, Việt Nam nhập cảng 488 phim chiếu bóng đài quá 2.000 thước. Trong 4 năm vừa qua, từ 1958 đến 1961, tổng số phim cỡ 35 ly nhập cảng là 1.893 cuốn, trung bình mỗi năm nhập cảng 1đến 400 cuốn. Đứng đầu là Huê Kỳ với 630 phim, kế đó là Trung Hoa Dân quốc (613 phim), Ấn Độ (236 phim), Phápc (207 phim), Nhật Bản (114 phim). Việt Nam cũng có nhập cảng các phim của Anh, Thụy sĩ, Phi luật Tân, Ý đại Lợi và Cộng Hòa Liên bang Đức.

Trong năm 1961, phim Mỹ nhập cảng kém đi nhiều 73cuốn so với 160 cuốn trong 1960.

Sanh lợi—Có lời ngay

Có một số Trái Khoán Đại Tự Cả Phần Chứng Khoán. Cần nhường bán lại từ 100 ngàn đến vài triệu đồng. Thêu bút lại bằng thăng bán đấm.

MỸ - KIM : 8 Ngô tùng Châu (Ngã sáu) Saigon ĐT. 23.989 (Mua Bán, Vay-Mượn, Cầm-Thế, Sanh-Lợi Bán-Góp, Villa Phố Đất).

Đã Phổ Thông Cựu HS Petrus Ký (67-74) tặng Huỳnh Chiếu Đẳng chủ Kho Sách Xưa Quán Ven Đường

TỰ DO

TIN TỨC TIN TỨC TIN TỨC TIN TỨC

Thủ đô và các tỉnh

BÁC SĨ THƯỜNG TRỰC

THỨ SÁU 22-6-1962

TRƯA : 13g. đến 15g. CHIỀU : 19g. đến 6g. sáng hôm sau

B.S. Tương-chí-Lương 160, đại-lộ Khổng-Tử Cholon

Trần-thị-Mỹ 178, đường Bùi-thị-Xuân Saigon

Nguyễn-phước-Đại 96/I đường Hiền Vương Saigon

Đào-văn-Thái 356 (số cũ 320I) ngã tư Võ-di-Nguy, (Phú-nhuận) Saigon.

✱ **Về tin bốc hàng ở Đà Nẵng.**— ĐÀ NẴNG.— Lira hệp N.Đ. Lao Công viên cho biết : Bảo Tự đã số 1.563 ra ngày 6-6-62 chúng tôi thấy trong bài tin tức « Nghiệp Đoàn Công nhân Khuân vác tại bến Hà nẵng mong kỳ một thôn vớc với các Chủ Nhân bốc hàng » đăng tải trang tư ở nào đoạn chót không được đúng với sự thật vậy xin ông Chủ Nhiệm vui lòng cho đính chính lại ở các đoạn nói về trong lượng hàng hóa khuân vác hàng tháng và số lượng đoàn viên. Sự thật thì tổng số trong lượng hàng hóa khuân vác tại bến Thương cảng Đà nẵng (hàng cái lớn khu vực xuống tàu) vào khoảng 15.000 tấn không phải 1.000 tấn và Nghiệp đoàn công nhân khuân vác tại Đà nẵng, (không kể Quảng nam) có chúng 2.000 đoàn viên không phải 300 đoàn viên như quý báo đã đăng.

Tổng Thư Ký

✱ **Về tin có bệnh dịch trâu bò ở Ban Mê Thuột.**— Chúng tôi vừa nhận được thư của đây của Tỉnh Trưởng Darlac :

Quý nhật báo số 1563 ra ngày 6-6-1962 có nói và bệnh dịch trâu bò phát sinh tại Banmêthuot. Tôi tới trân trọng tin quý Chủ Nhiệm :

— Ở Banmêthuot không có bệnh dịch (Peste bovine) hay bệnh tơi (barbone) trâu bò, chỉ có bệnh nhiệt thán (charbon bactéridien) phát sinh từ hạ tuần tháng 3-1962. Các biện pháp thích ứng đã được áp dụng và đã chặn đứng bệnh này từ 20.4-1962.

Tôi tôi yêu cầu ông Chủ Nhiệm vui lòng cho đính chính.

Thiều Tá NGUYỄN ĐÌNH BẢNG

✱ **Dân chúng trong Quận Gò vấp cần biết.**— GIA ĐÌNH Quận Gò vấp thông báo cho đồng bào cư ngụ tại ấp chiến lược trong quận rõ. Để bảo đảm an ninh cho đồng bào trong ấp xin được kiểm Nhà biểu. Ban An Ninh ấp chiến lược địa phương có cho gái nhiều lựu đạn và bảy trên những đường lưu thông mà Việt Cộng hoạc bọn trộm cướp thường dùng lên lối vào phá khuấy bàn đạo hoạc cướp bóc tài sản của dân chúng. Vậy, đồng bào không nên đi lại trong lúc ban đêm để tránh mọi sự rủi ro đáng tiếc có thể xảy ra. Trong trường hợp đồng bào hữu ý khẩn cấp như : đau ốm, sinh đẻ, nên nhờ các toán canh gác tại các điểm canh hướng dẫn đường giúm.

N.G

✱ **Một thanh niên nhảy vào chuồng cọp để tự tử.**—BÔ THÀNH.— Khoảng 13 giờ ngày 20-6 tại Thảo Cầm Viên, anh Nguyễn văn Hải 28t và gia cư vô nghề nghiệp đã leo qua song sắt rồi nhảy vào chuồng cọp để làm mồi cho cọp, lúc bảy giờ Chúa Sơn Lâm đang nằm ngủ trong hang, nên người gái chuồng mới kịp thời đóng hang cọp lại, và báo cho nhà chức trách đem kê chân đưa ra khỏi chuồng của Chúa Sơn Lâm. Hàng ngày tên Phước Tả Thiên, tới Ngã Sáu Saigon bắt những em bé đánh giầy và các em nhỏ giữ xe ô-tô mướn phải nộp tiền cho hắn ăn xài ; nếu em nào không đưa tiền thì y đánh và quăng cả đồ nghề đánh giầy và không cho gọi xe mướn nữa. Vì quá sợ nên các em bé nay phải nộp tiền. Tên này thường là cả đến những quán giải khát ở quanh đó ăn uống không trả tiền, nếu chủ quán nào lôi thôi thì y đập phá quán. Tiếng than phiền tới tai nhà chức trách. Sau những đêm trên rồi vào lúc 11 giờ đêm 20-6 nhân viên ban an ninh, đã bắt được tên anh chị này về bốt cảu lưu để thẩm vấn.

✱ **Vì việc cấp giấy phép nhập cảng « không ngoại tệ ».**— SAIGON.— Tổng Nha Thương Vụ vừa cho biết : Tổng Nha Thương Vụ thường nhận được đơn xin cấp giấy phép nhập cảng « không ngoại tệ » do tư nhân hay xí nghiệp đệ nạp sau khi những hàng hóa hay phẩm vật bị xin nhập cảng đã ấp xuống tàu đã chở đến Việt Nam.

Đối với những trường hợp này, Tổng Nha Thương Vụ thấy cần nhắc lại là theo thể lệ hiện hành, tất cả các vụ nhập cảng « không ngoại tệ » đều phải xin cấp giấy phép trước khi hàng xuống tàu ở nơi gửi, nếu không, khi chở đến Việt Nam hàng sẽ bị gửi trả về nơi nguyên xứ (Thông tư số 59 ngày 24-11-1956 của Việt Nam Hối Đoái Quốc gia Việt Nam). Vậy tư nhân hay xí nghiệp muốn xin nhập cảng « không ngoại tệ » hàng hóa hay phẩm vật, phải thi hành đúng thể lệ vừa nhắc lại ở trên, nếu không, dù là trường hợp hàng đã lỡ gửi đến Việt Nam, cũng không được cấp giấy phép nhập cảng để điều chỉnh.

(Tiếp theo 1 trang 1)

cùng bão thật gì lắm lắt, rồi đánh chuồng nông khoa chém vườn ông bị hết 3m 1. Cùng suốt ngày quyết hành không đó. Tên Cao bảo anh Thanh là lưới ra, lấy đó cạch vào lưới cho nên chẳng ra, rồi lấy nước keo điều bỏ vào. Bạnh vào không chuyển. Hôm lại cho anh Thanh uống nước mắng chưa.

Uống được một lúc, anh bị cảm khùn. Hôn cuống quít vác chỗ nằy bọc chỗ kia trên người anh. Cuối cùng biết không sao cứu chữa được nên vội chuẩn cho thanh, thanh vẫn không quên đòi trả công cầu chữa. Gia đình anh Thanh trả 20 cân thóc, một con gà lược và một đồng. Hôn vừa đi khỏi thì anh Thanh tắt thở. Anh mới 20 tuổi. Anh chết để lại một vợ trẻ và một đứa con 10 tháng.

Sau tin trên đây, báo *Nhân Dân* lại đăng một tin nữa dưới đầu đề thảm thiết : « *Mẹ tôi bị mù ei mụ lang quack*». Người báo tin này là cán bộ *Hoàng Lưu* ở xã Minh Châu huyện Quảng Oai tỉnh Sơn Tây. Nguyên văn như sau :

«Mẹ tôi bị đau mắt nhẹ nhưng bà lang Tín ở thôn Nam An, huyện Tùng Thiện, Sơn Tây, chữa bằng thuốc đắp và bôi trong gần một tháng mà vẫn không khỏi.

Mẹ tôi giục tôi đến tìm bà ta để lấy thuốc khác về chữa. Tôi đến thì thấy nhà bà Tín vắt bân, cửa bà thì mở toét, bà mặc lôi thôi. Bà Tín ra vườn ngắt mấy ngọn rau sam, khoang vào nước lã, bỏ vào trong cái cối giã cua, rồi vớt mấy quả ngái để sẵn gần giường vào giã lấy với rau sam. Cái vỗ vẫn còn vết chan ga cái chậy thì đen xì.

Giã xong bà ta gói thuốc cho tôi đem về. Tôi kể lại cho mẹ tôi biết trên đây cho mọi người trong gia đình nghe, mẹ tôi cũng lắc đầu không dám dùng thuốc ấy nữa. Nhưng ngoài mắt tôi, mẹ tôi đã bị mù vì đắp và bôi thuốc bà của mụ lang vườn ».

Hội Tương Tế các chủ bỏ Việt Ngữ ở Nam-Việt

Mời Hội-viên nhóm Đại Hội thường niên

Ban Tri sự HỘI TƯƠNG TẾ CÁC CHỦ BÁO VIỆT NGỮ ở Nam Việt trân trọng mời quý hội viên Chủ nhiệm và Giám đốc các báo Việt ngữ hàng ngày hoặc hàng tuần và những tạp chí Việt ngữ xuất bản có ký hạn ở Nam Việt đến dự buổi họp ĐẠI HỘI THƯỜNG NIÊN của Hội từ chức vào lúc 16 giờ ngày 26-6-1962 tại Câu Lạc Bộ Báo chí, số 15 đường Lê Lợi, Saigon, để bầu Ban Tri Sự niên khóa 1962 — 1963.

Xin quý vị vui lòng đến dự đông đủ để khỏi phải họp lần thứ hai.

Saigon, ngày thứ bảy 6 năm 1962

T.M. Ban Tri Sự
Hội trưởng
ĐINH-VĂN-KHAI

Villa - Phố - Bất

— Villa lầu: 1.1000m2 ở Trương minh Giảng 300m2 và 1.200 ở Phan đình Phùng và Phong khắc Khoan 600m2 Pasteur 250m2 Building sân bưu lợi mỗi tháng 150.000đ và mỗi năm 1.800.500đ

Đất trống : Phan - đình - Phùng 6.000m2, Trần cao Vân 3000m2. Xa lộ vườn trái cây sở tiêu sự từ 1 đến 5 mẫu.

Phố lầu và nhà : Gia Long, Lê thánh Tôn, Lê Lợi, Nguyễn-Thiện (D'ormay), Nguyễn Huệ, Tự Do, và Vũng Tàu, Dalat etc.

MY-KIM 8, Ngô tùng Châu Saigon Đ.T. : 23.989.

(*Vay-Mượn Căm-Thế Sanh-Lợi Bán-Gấp Cho-Mướn*).

(Tiếp theo 2 trang 1)

rằng đi đôi với tình trạng kinh doanh tri trệ, lo ngại sự phá giá tiền tệ (1), thì những vụ đầu tư « *không cần thiết* » công tăng gia. Chúng tôi gọi là những vụ đầu tư không cần thiết, vì đó chỉ là một phương pháp tư nhân bảo vệ tối tân, tìm cách trút số tiền mà họ không dám tích trữ vì e mất giá. Điều hình là việc xây cất những nhà cửa đồ sộ đến xa xỉ tại các thành phố lớn có an ninh. Vấn đề nhà ở có đột ra cho nhiều chủ thành, nhất là đô thành Saigon. Song cần phải phân biệt những xây cất đúng vào hoạt động kỹ nghệ, những nhà cửa thiết dụng với những dinh cơ ngày ngào xa xỉ. Chúng tôi nghĩ cần phân ngăn chặn con đường sau đề hưởng số vốn vào công cuộc khai thác kinh doanh theo kế hoạch. Có thể đặt ra thuế biểu lũy tiến *cho loại nhà cửa xa xỉ* này theo số vốn xây cất, và tùy theo số nhà mỗi tư nhân có. Nếu xem việc xây cất là một công cuộc kinh doanh (cho ngoại kiều mướn được giá), có thể đánh thuế đặc biệt vào số tiền lời theo số vốn bỏ ra xây cất, v.v... Có như vậy mới mong hướng được số vốn tư, hay đồng số vốn tích trữ, vào những khu vực cần thiết như kế hoạch dự liệu.

Còn nếu tư nhân không lo lắng và viễn ảnh lạm phát, phá giá tiền tệ, mà số vốn họ tự tích trữ có « gàm » kỹ, thì đó lại là vấn đề khác nữa. **Vấn đề cần bàn của mọi kế hoạch kinh tế : sự thơm gia của dân chúng.** Muốn cho dân chúng tham gia, phát động việc quông bá kế hoạch, giải thích cho rõ ràng, và nhất là dùng cả giầu điểm những biện pháp thi hành, đúng có giầu điểm sự tiền triển của kế hoạch khi thi hành, đề gây được tin nhiệm.

Còn như luôn luôn cố sự nghĩ ngờ không biết rõ, rồi đã đợng chết tăng số vốn lớn lao, trong khi kế hoạch lại thiếu nguồn tài trợ... thì con đường kiêu Đại Hàn vừa áp dụng lại dực chúng ta sang ngã khác.

TỰ DO

(1) *Tự Do số 1.559 ngày 1-6-62 Lạn Trường : — « Trên ngưỡng cửa kế hoạch ngũ niên thứ hai ».*

CẢM TẠ

Chúng tôi xin chân thành cảm tạ Bà tất chú Kim-Cương, quý vị tăng tu, cư sĩ chùa Kỳ - Quang, chùa Thanh-Minh, và chùa Phước Hòa, QuiNơ, quý vị Sĩ quan, Hạ sĩ quan, Binh sĩ và Dân chính thuộc phòng 5 Bộ T. T. M. Quý Ông, Quý Bà, cùng thân quyến thuộc đã đến phúng viếng điếu và tiễn đưa linh cữu của chúng tôi là cụ :

PHAN TIẾN TRINH

và em chúng tôi là :

PHAN ĐẮC LỘC

tạ thế ngày 16-6-62 tại Saigon.

Trong lúc tang gia bối rối, có điều gì sơ xuất xin Quý vị niệm tình miễn thứ.

Trường nam PHAN ĐỨC LÂN cùng tang quyến đồng bái tạ.

(Tiếp theo 3 trang 1)

kế hoạch thì số hao năm 1960 có 3 triệu 1300 ngàn con mà rồi năm 1961 cũng chỉ có 3 triệu 1300 ngàn con. Số vịt, gà cũng giảng nhau trong 2 năm. Nhưng có điều là số trứng lại khác hẳn: năm 1960 có 260 triệu quả, và tới năm 1961 lại có những 280 triệu trái. Như vậy, theo ông, nhà những kế định « dùng » được gì có tin hay không ?

Số heo bị thịt theo thống kê là 1.6000.000 con. Ông nhận thấy toàn quốc chỉ cần ăn 1 triệu con, nếu tính trung bình thì mỗi đầu miền ăn thịt heo nhiều nhất như Đô thành mà không nhiều ra. Ông đưa câu hỏi : những số heo kia ở đâu, mà cho đến nay Đô thành cần thiếu heo, đến nỗi mua cả con lạnh cám heo mỗi tuần 2 ngày ?

Nhân xét đại cương, ông cảm thấy khu vực *Tiểu Thương* nước không biết bao giờ đính mà trong kế hoạch không có nói tới.

Về Canh Nông, diện tích ruộng là 2.318.000 mẫu tây, kinh nhà chỉ có nhu là 1.000.000 do tư nhân đào thô. Như vậy tư nhân phải bỏ ra 69.000 triệu trong khi số tài trợ do Nông Tín Cuộc được có 400 triệu. Đó là *được có 1/20*. Như vậy kế hoạch có năng đó hữu hiệu cho nông dân chưa ?

Về Thủy Lâm, kế hoạch dự trù sẽ áng độ việc khai thác « hợp lý » nhưng theo ông chủ nay mọi hồ quá và lại chỉ có những cây lớn là hợp lý, còn những cây nhỏ thì hợp lý sao ở không được nang đó ?

Và ngư nghiệp, chỉ phí đầu hành là 110 triệu đồng trong khi chi phí đầu tư chỉ có 13 triệu tức là độ 1/10.

Kế hoạch ngũ niên theo ông là để đạt tới những công tác đặc biệt ngoài kinh phí thường quân của Ngân sách quốc gia đài thọ. Nhưng ông lại thấy kế hoạch đã nói tới những công việc thường xuyên đó.

Vấn những đề tiền của công nhân dinh tổng quát vẫn « *kế hoạch này chỉ là « tờ hợp » các kế hoạch lẻ tẻ, mỗi người hành sản một cách và người đều thiếu sự phối hợp chung, không có một hướng đi đồng nhất.*

Tây dondiên được chú trọng hơn nông dân ?

Cuối cùng ông Nguyễn hữu Khai lên điều dân trình bày và những nỗi khó khăn của người sản xuất nhưng thông ở Cao nguyên và Miền Tây là của các người trồng trà ở Cao nguyên, đặc biệt ở Blao.

Ông nhận thấy trong kế hoạch khi đề cập đến trà, thì chỉ nói rằng không nói tới việc *tăng thêm diện tích* mà chỉ đề cập đến việc « *tu bổ* » *trà trong hiện* » trà hiện hữu.

Theo con số thống kê trong kế hoạch có tất cả 8.000 mẫu trà ở các vùng Pleiku, Kontum, Ban mê thuột, Lâm Đồng, mà riêng các đồn điền Pháp đã chiếm 1.250 mẫu. Số còn lại là của người Việt hoặc của những nhà trồng tin nhỏ trồng ăn mà nó vùng. Riêng tỉnh Lâm Đồng trong số 4.000 mẫu có 3.000 người nông nhân phần lớn là đồng bào Bắc di cư đã có 3.000 mẫu số còn lại của người kiều.

Kế hoạch « trồng trà hóa » trà như vậy sẽ nhân vào dam chủ đồn điền người quốc kiều, trà của bộ đã trồng tới 20, 30 năm nay mà nói « trồng trà hóa » còn tra đồng bào đi cư mới chỉ trồng có 6, 7 năm nay là nhiều ?

Mỗi mẫu chính phủ sẽ cho vay 40ngàn đồng thì số tiền trợ cấp vào khoảng 12 triệu đồng mà số tới tay người khác, những nhà trồng trà nhỏ, nông dân chỉ được nhìn nó đi qua mà thôm muốn !

Uỷ BanBắc biệt trả lời

Ông Thuyết Tỉnh Viên và ông Chủ Tịch Uỷ Ban Đặc Biệt Hà Như Chi đã lần lượt lên giải đáp những thắc mắc trên của các dân Biểu.

Trả lời và những con số thống kê, ông Hà như Chi cho biết các con số đó đã được ghi theo 2 cách hoặc lấy tổng số các bản kê khai từ các địa phương gửi về hoặc Chỉ lấy con số trên đơn hàng mua ngoài. Uỷ Ban cũng sẽ thay đổi theo cách thứ 2 nếu cần. Dân Biểu muốn như vậy Còn số đi không thể tăng diện tích trồng lên theo hàng kế hoạch không đảm dự trù vì an ninh cần trở.

Việc trồng bông vải gặp cản trở lớn là giá bông vải nhập cảng quá rẻ, nên nhà sản xuất chỉ mua bông chứa không nghĩ đến việc trồng bông.

Riêng về con số mẫu đất khoai tây, ông cho biết là vì đánh máy sai chỉ có 250 mẫu chứ không phải 500.

Khóa họp chiều thứ tư 20-6-62

Có 3 đơn biểu là các ông Huỳnh thành Vị, Cao văn Chiểu và Võ văn Nhiêm lên phát biểu và cũng đưa ra nhiều điểm chỉ trích và kế hoạch ngũ niên II này.

Ông Huỳnh thành Vị cho rằng kế hoạch đặt nặng mục tiêu chính vào xuất cảng mà không để ý vấn đề bình giá nhiều năng đến khó sống nhỉ vì giá thấc quá hạ (chỉ bán được 35$ 1 đa).

Ông Cao văn Chiểu nhận thấy việc xuất cảng gạo, cao su gặp nhiều khó khăn vì bị cạnh tranh, ông đề nghị nên tìm cách tự túc bằng cách « tạp bắc hóa » canh nông.

Ông Võ văn Nhiêm cũng đưa ra vài đề nghị xây dựng để tăng tiền đóng góp nông dân.

Quốc hội cũng đã thảo luận sang phần nói về kỹ nghệ và tiểu công nghệ. Bạn đọc nhớ đón xem trong số báo tới chúng tôi sẽ tường thuật rõ vã buổi họp này.

(Tiếp theo 4 trang 1)

Quyền ưu tiên này có ý nghĩa là khi thương gia có hàng hóa xuất cảng hoặc nhập cảng trong vùng Đông Nam Á sẽ bắt được Thuyền chủ Việt Nam xem đến hàng chở hàng đi, có tàu Việt Nam không ; và nếu có tàu tân thì hàng sẽ được chở đi trên tàu Việt Nam.

Trong trường hợp không có tàu ngay ngày đó, hoặc thương gia không thể chờ đợi đến khi có tàu Việt Nam, thì hàng sẽ được chở trên tàu ngoại quốc.

Các thương gia chấp thuận chở trên tàu Việt Nam các món hàng sau đây :

Hàng xuất cảng : gạo, than, cũi, trứng vịt, xương trâu bò, dồ lát, gỗ, quế, tôm khô, dầu thông, dầu dừa, Nam phong, sắt vụn, bắp, bột khoai mì, trâu bò, kerosel, bao sắt v.v.

Hàng nhập cảng : xi măng, giấy bao và linh tinh.

Và cước phí, thương thuyền Việt Nam sẽ áp dụng cùng một giá biểu với tàu ngoại quốc.

Đối với hàng hóa nhập cảng chở trên tàu Việt Nam, trong khuôn khổ chương trình ngoại tệ sẽ hữu của Việt Nam hoặc chương trình Viện trợ Mỹ tại Mai Hoa, thương gia chỉ trả giá FOB hàng ngoại tệ cước phí thì sẽ trả bằng bạc Việt Nam, tính theo giá biểu cước phí thương thuyền ngoại quốc với 60 bạc Việt Nam cho một Mỹ kim.

Đối với hàng hóa xuất cảng chở trên tàu Việt Nam, thương gia sẽ bán hàng theo giá CF và số ngoại tệ thâu là sẽ được phí sẽ được tính trên cân bán 60 bạc Việt Nam cho một Mỹ kim và nếu cần sẽ được trợ cấp bù tức.

Trong trường hợp tàu Việt Nam chuyên chở hàng hóa từ một hải cang ngoại quốc đến một hải cảng ngoại quốc khác, cước phí bằng ngoại tệ sẽ được thu với 60 bạc Việt Nam cho một Mỹ kim, và nếu cần sẽ được trợ cấp bù tức.

Nghiệp đoàn thuyền chủ Việt Nam sẽ ký tại Phòng Thương Mãi Saigon một văn phòng liên lạc thương tực và sẽ lập chi nhánh tại Hong Kong, Tân Gia Ba và Manille để tiện tức giao dịch.

Bộ Kinh tế xin kêu gọi sự thông cảm giữa giới thương gia và thuyền chủ Việt Nam để cho sự hợp tác giữa hai giới được chặt chẽ và hữu hiệu ».

(Tiếp theo 5 trang 1)

yên tinh không ai nghe một tiếng kêu gì.

Mãi đến sáng ra mới phát giác ra người bị thương. Nhưng thấy khó bề tri không để lại một dấu vết gì khả nghi, nhưng Chính vì vậy mà nhà chức trách trông thấy ngay thủ phạm.

Trong cuộc sơ vấn, tự chống Trần Sót và Nguyễn thị Nhiều cùng nhìn nhận vì quá tức thiếu nơi ăn ở lúc linh như vậy, cả hai đã bị ban đại binh tòa án Rạch Giá xử phạt mỗi bị cai 10 năm khổ sai vì tội cố sát.

Trái lại, các nhân viên Tòa thương thẩm đại binh sáng qua phúc xử lại y án.

CHIA BUỒN

Được tin Ông NGUYỄN VĂN TRƯỜNG, cựu Đại úy và thân lão ngày 16-6-1962, 58 tuổi, tại nhà riêng.

Thành thực phân ưu cùng bà quả phụ NGUYỄN VĂN TRƯỜNG phu quân đương quyền, và cầu chúc cho linh hồn Ông Trường chóng được về nơi vinh phúc.

Ông bà TRƯƠNG NGỌC BÍCH
Ông bà BÙI ĐẠT HIỀN

TÌM NGƯỜI NHÀ

Bà Hoàng thị Thuận ; nhân tìm ông Trần thiện Kế ; con ông Trần ngọc Khoa, sinh quán : Yên Nhiên, Vinh Yên, Bắc Việt ; ông ở đâu xin cho biết, liên lạc tại Tiệm may Phan Hiếu, số 175C đường Lê văn Duyệt Saigon.

Lịch sự, Mỹ thuật

Nhiều hàng thêu tay đặc biệt. Đề đăng hay đặt tăng rất lịch sự như : nếp bàn ăn, bàn trà, drap ăn gối, áo blouses, mouchoirs v.v...

THÁI VĂN DIỆU
36 Tự Do — Saigon

Đông y sĩ **CỰ-THẤT**

NGUYỄN HUY THẤT

Chữa chân tay

Gãy xương, bong gân, trật khớp xương. Và các bệnh phong thấp, tê bại, đau lưng, mỏi gối, rức xương bại xuội, đau bụng bụng, Chữa tay run rẩy mỗi mỗi cung các ngoại gia xương đều chữa được cả. Kết thân hiệu. Đã được tin nhiệm vui dùng bào Trung-Bắc.

Trước ở Hàng Điếu Hà Nội nay đã tiếp khách tại 287 Gia Long (gần Ngã Sáu Saigon). Chủ Nhật chiều lâm phước ở Chợ Tình Đệ Cu 51, số 282 đường Lacaze tức là Nguyễn tri Phương (gần Ngã Sáu Cholon). Từ 10 giờ đến 12 giờ.

Có bán các thứ thuốc phong thấp, tê bại Đau Bao Tử

Xin quý vị hành khách

SỬ DỤNG XE BUÝT

LƯU Ý :

— Không nên đứng trên bàn đạp xe.
— Không nên đeo xe.
— Không nên lên hay xuống khi xe đang chạy.

Khi gặp một chiếc xe buýt đã đông người, xin vui lòng chờ đợi chuyến xe sau.

(Tiếp theo 6 trang 1)

thiệp kịp thời.

Xác nạn nhân cứ đã ở bệnh xá, không ai ngó ngàng đến. Sáng hôm sau, xe ông Tỉnh Trưởng Lê văn Cư đi ngang qua quận lỵ, gặt đính ông Hà Mưu đến xe kêu cầu ; ông Tỉnh Trưởng hứa sẽ can thiệp. Tôn ân cứ bắc vì a khóm nghiêm Chiến đã mượn ông bác sĩ giả và cao vô Quận Ninh Hòa mà nạn nhân, tuyên bố công khai là nạn nhân bị chết vì DDT. Gia đình nạn nhân lại thêm phẫn uất.

Ông Hà Mưu đã đơn lên ông Dân biểu địa phương và gửi đơn lên Phủ Tổng Thống (theo lời của ông Mưu cho biết) xin can thiệp. Sau đó, ông Mưu cũng đệ đơn lên Trung Tá Nguyễn văn Lý Tỉnh Trưởng Khánh Hòa (lúc ông này còn tại chức) kêu oan. Do ý can thiệp của nhiều cơ quan, vụ án này đã được Tòa ân lưu ý đến.

Một phái đoàn gồm có Chính quyền, tư pháp và y tế đã về Ninh Hòa hai lần để quật mồ nạn nhân khám nghiệm trở lại nhưng không thành, vì lẽ không có bà Trương thị Chúi hiện diện. Gia đình nạn nhân buộc phải có mặt kẻ giết người trong lúc quật mồ.

Trong đúp này, người ta mới biết rõ là vì bác sĩ đã mổ xác nạn nhân khám nghiệm kỹ trước (lúc xác nạn nhân còn để ở bệnh xá) chỉ là ngoại... y ta thường của bệnh viện nội thương. Đáng lẽ, chính bác sĩ Nguyễn Hoàng — một y sĩ có tuyên thệ — phải đích thân khám nghiệm tử thi.

Nên nhân mạnh rằng từ lúc xảy ra vụ này cho đến nay, mọi con bà Trương thị Chúi (theo lời của ông Mưu cho biết) xin can thiệp, Sau đó, ông Mưu cũng đệ đơn lên Trung Tá Nguyễn văn Lý Tỉnh Trưởng Khánh Hòa (lúc ông này còn tại chức) kêu oan. Do ý can thiệp của nhiều cơ quan, vụ án này đã được Tòa ân lưu ý đến.

Một phái đoàn gồm có Chính quyền, tư pháp và y tế đã về Ninh Hòa hai lần để quật mồ nạn nhân khám nghiệm trở lại nhưng không thành, vì lẽ không có bà Trương thị Chúi hiện diện. Gia đình nạn nhân buộc phải có mặt kẻ giết người trong lúc quật mồ.

Trong đúp này, người ta mới biết rõ là vì bác sĩ đã mổ xác nạn nhân khám nghiệm kỹ trước (lúc xác nạn nhân còn để ở bệnh xá) chỉ là ngoại... y ta thường của bệnh viện nội thương. Đáng lẽ, chính bác sĩ Nguyễn Hoàng — một y sĩ có tuyên thệ — phải đích thân khám nghiệm tử thi.

Nên nhân mạnh rằng từ lúc xảy ra vụ này cho đến nay, mọi con bà Trương thị Chúi vẫn được tự do ở nhà như không xảy ra việc gì cả.

Một năm qua, vụ án này đã được Viện Chưởng lý cũng như Phòng luận tội Tòa Thượng Thẩm Huế quyết định đưa ra xét xử trong một phiên nhóm Đại hình của Tòa sơ Thẩm Nhatrang vào cuối tháng 6 này. Bà Trương thị Chúi và con gái là Huỳnh thị Nga sẽ trả lời trước Tòa án thế nào về cái chết bí mật của cô Hồ thị Xét ?

T.G.

Cuộc vui buổi tối

EDEN : Qua cơn số mộng
R E X : Hận thù hai mặt
ĐẠI NAM : Hận thù hai mặt
CASINO Sg : Mối tình cùng lý
MAJESTIC Sg : Mọi thời lý loạn
KINH ĐÔ : Qua cơn số mộng
VĂN HOA : Tình người chính chiến
KIM CHÂU : Anh đi không về
KHẢI HOÀN : Signé Zorro
DIÊN HỒNG : Mối tình cùng lý
MODERNE : Ngại vàng đã chuộc tình yêu
VIỆT LONG : Những người chinh phục miền Tây
CASINO Dakao : La sanh nên
THANH BÌNH : Lê bước sang ngang
VĨNH LỢI : Le Baron
KINH THÀNH : Ces Secrétaires
HỒNG BÀNG : La Grand Pagaille.
LÊ LỢI : Escapade au Japon

(Tiếp theo 7 trang 1)

KIÊN HÒA.— Ngày 15-6-62, hồi 12 giờ 30 Tiểu đội Kiến Hòa mở cuộc hành quân trong vùng 12 ngàn quân Ba Lai cách quận Bình Đại 14 cây số về phía Tây Tây Bắc. Cuộc hành quân chấm dứt lúc 17 giờ trong ngày. Kết quả 5 Việt cộng chết, ta tịch thâu 5 súng đạn và một số tài liệu.

BẠC XUYÊN.— Hồi 12 giờ ngày 16-6-62, quân ta mở cuộc hành quân tảo vãng trên vùng Bắc Kinh Cánh Hào, cách Gia Rai 8 cây số về phía Nam Tây Nam. Kết quả quân ta bắn chết 14 Việt Cộng, bắt sống 17 tên và tịch thâu 1 súng carbine và một số tài liệu. Quân ta cũng phá hủy tại chỗ 35 lựu đạn Việt Cộng. Cuộc hành quân còn đang tiếp diễn.

2 - 7 - 62 Mở thêm : Tốc (học lại)—Đệ Tứ Bộ

— Đệ Nhị A4, B5 — Đệ Tam (đặc biệt)
— Toán Lý Hóa Đệ Tam (khóa 2 tháng Hè)

Đệ Thất, Lục

TRƯỜNG **NGUYỄN - KHUYẾN** — 68 — Lê-văn-Duyệt

CÁO - THỊ

ĐÍNH CHÍNH NGÀY ĐẤU THẦU

Vì lý do kỹ thuật, cuộc đấu thầu tại Khu Tạo Tác Nhà Trang, về việc xây cất doanh trại tạm thời cho 10 đơn vị trị giá chung là 2.638.000$00, thay đổi lại ngày 20-6-1962 hồi 9 giờ sáng, nay dời lại ngày 30-6-1962, hồi 9 giờ sáng.

Phần còn lại không thay đổi.

KBC 4355, ngày 15 tháng 6-1962

TRƯỞNG KHU TẠO TÁC NHA TRANG

Cáo thị đấu thầu công khai

NGÀY VÀ GIỜ MỞ THẦU : — Ngày 4-7-1962 lúc 8 giờ tại CỔ LOA, số 167 đường Nguyễn tri Phương THỦ ĐỨC.

MỤC TIÊU VIỆC THẦU : — Xây cất doanh trại tạm thời cho các đơn vị quân đội, gồm 6 khế ước trị giá ước lượng chung là : 1.663.750d00

THAM KHẢO ĐIỀU LỆ SÁCH :

— Trong những ngày làm việc tại : Trại CỔ LOA, số 167 đường Nguyễn tri Phương Thủ Đức.

— Trại Đào Duy Từ ở đường Nguyễn tri Phương nối dài SAIGON.

— Tổng Nha Hành Ngân Kế (Bộ QP) số 63 đường Gia Long Saigon.

THỦ ĐỨC, ngày 12-6-1962
Chỉ Huy Trưởng
Trại CỔ LOA

Rao vặt—Rao vặt—Rao vặt—Rao vặt

Cần bán phố rộng, gạch bông đầy đủ tiện nghi có lầu phía sau, chỗ đỗ xe 96/14 Ngô tùng Châu Saigon.

Bán đồ dùng bàn 1 bà lan quầy bằng cable, chưa có 4 bánh xe, rất đề di chuyển đồ nặng. Hỏi Garage Quang Trung 17 Nguyễn Trãi Cholon.

CẦN BÁN GẤP

1 xe Dessoto NBV có radio.
1 xe Plymouth NBL có radio.
Hỏi 426 Nguyễn tri Phương.

TOÁN-LÝ-HÓA

Đạ Nhất AB Đạ Nhị A B.
Mỗ 2-7 G.L. L.D.Trinh và Đ.V. Nhân tại VNHĐ. 38 Đặng Tất TânĐịnh.

Ô. Bà nhờ mua BỘI GIẶT nguyên chất bán đúng sở kiểu: HỒNG LIÊN 134 Trần quang Khải — Saigon.

20$ HỚT TÓC GỘI SẤY Uốn 50đ, Ép 30đ. — Nhuộm 90đ. — Phòng tanh VIỆT CƯỜNG 133 Gia Long Saigon (có nữ chuyên viên)

Bán mốt Biệt thự mới cất ở tại 60A Duy-Tân Saigon.

BÁN RẺ

bàn ghế bọc nhỏ. Hỏi 56, Cao Thắng, Saigon.

Anh văn proficiency khóa 62-63, đọc 3 tác phẩm anh, luyện dịch + Hồn Bướm Mơ Tiên, Nhất Lãm và + Gió Đầu Mùa +, Thạch Lam (ronéotée Uni—Hoàng gia Đạ. 191 Đào duy Từ, cạn bành Cao Thắng.

BÀ MẸ KHỎI LO

SIROP BEBÉ T.Z.

KHÁC SỐ 9-BYT

CON HỈ ĐÁI ĐÊM
ĐI HỒ KHÓC ĐÊM
LÀM KINH GIẬT MÌNH

GIÁ RẺ HƠI CẦN KHÁ THUỐC TÂY

CẦN TUYỂN GẤP :

— 1 Trưởng Xưởng cơ khí nghiệm, thợ rèn nghề rèn (forges), nghề đồng (chaudronnerie), máy tiện, máy khoan (machines outils), nghề thợ nguội (ajustage), để điều khiển độ 50 thợ.

— 1 Trưởng Xưởng biết máy hơi nước (machines à vapeur) máy ép hơi compresseurs à air comprimé), để điều khiển một nhà máy lối 1.500 mã lực.

— 1 Trưởng Xưởng điện biết máy điện giao liên (alternateur) và dường giây 6.600 volts.

Hãi Công Quân Quốc gia Mê Thuo Nong-Son
31, Hàn Thuyên — Saigon

VIỆT NAM CỘNG HÒA
BỘ CÔNG CHÁNH VÀ GIAO THÔNG
—
KHU CÔNG CHÁNH
CAO NGUYÊN TRUNG PHẦN

NGÂN SÁCH NGOẠI VIỆN
NIÊN KHÓA 1962
Chương trình 430-31-021

Cáo thị đấu thầu

(lần thứ II)

1°) CÔNG TÁC :— Cung cấp chuyên chở và đổ thành đống 8.000m3 đá xanh 5/7 cho đường Gia Nghĩa — Dakzong thuộc tỉnh Quảng Đức chia làm 2 lô.

2.) NƠI GIAO ĐÁ :
Lô 3 : 4.000m3 (Từ Km 16+000 đến Km 24+000
Lô 4 : 4.000 — (— 24+000 — 32+000

3°) ƯỚC LƯỢNG CÔNG TÁC: 1.000.000đ cho một lô

4